

Ponedjeljak, 6. decembar 2004. godine
Svedoci Ivan Bakrač i Ljiljana Mitrović
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak u 14.18 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro dan gospodine Nicholls.

TUŽILAC NICHOLLS: Dobar dan Časni Sude. Pre nego što uđe svedok u sudnicu želeo bih da kažem da smo rešili pitanje stranice na internetu i fotografija i dali te informacije Odbrani.

SUDIJA PARKER: Hvala vam na tome. Želite li vi nešto da dodate gospodine Guy-Smith?

ADVOKAT GUY-SMITH: Ne časni Sude. Nemam.

SUDIJA PARKER: Pre nego što uđe svedok, Pretresno veće je primilo podnesak Tužilaštva u odgovoru na argumente koje je izneo gospodin Topolski o pripremi svedoka. Da li vam je sada prikladno da kažete nešto kao odgovor na to gospodine Topolski?

ADVOKAT TOPOLSKI: Pa jedino što imam da kažem je to da smo mi podneli naš pismeni odgovor, i to smo zaveli u Sekretarijatu u prethodnih sat vremena.

SUDIJA PARKER: Sigurno vas ne iznenađuje to da mi to još nismo dobili.

ADVOKAT TOPOLSKI: Izvinjavam se ukoliko Pretresno veće nije predvidelo da ćemo mi pismeno da odgovorimo, ali odgovor Tužilaštva bio je toliko interesantan da smo mi smatrali da je najbolje da na njega odgovorimo u pismenoj formi.

SUDIJA PARKER: Zahvalan sam vam na tome. Znači da ćemo sa velikim interesovanjem očekivati dolazak vašeg podneska pre nego što o tome donesemo odluku.

ADVOKAT TOPOLSKI: Časni Sude, ako časni Sud to reši na takav način, mi ćemo biti vrlo zahvalni. Mi smo predložili samo to da bi možda bilo dobro da imamo i usmenu raspravu o tom pitanju. Procena od, čini mi se, nekih tridesetak minuta je predložena kao privremeno rešenje. Za moje potrebe je to možda i predugo. Mislim da...

SUDIJA PARKER: Sama ideja o usmenim argumentima deluje mi malo...

ADVOKAT TOPOLSKI: Da, i meni se čini tako.

SUDIJA PARKER:... nepotrebno, imajući u vidu napisani podnesak.

ADVOKAT TOPOLSKI: Međutim, ja vam samo kažem da takav predlog stoji tamo ali ja na njemu ne insistiram. Mislim da je to pitanje u dovoljnoj meri raspravljeno u dva dokumenta koja ćete uskoro imati.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Topolski. U redu. Molim da se onda uvede svedok u sudnicu.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA PARKER: Dobar dan gospodine (...) *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...)

SVEDOK BAKRAČ: Dobar dan.

SUDIJA PARKER: Samo da vas podsetim na svečanu izjavu koju ste dali na početku vašeg svedočenja, da je ona još na snazi. Sada će gospodine Guy-Smith da nastavi da vam postavlja pitanja.

SVEDOK BAKRAČ: (...) *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...)

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT GUY-SMITH – NASTAVAK

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Dobar dan.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kako ste?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Dobro sam.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Posljednji put kad smo razgovarali, vi ste imali sastanak i intervju sa gospodinom Lehtinenom. Da li se sećate toga?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I koliko se ja sećam, vi ste se s gospodinom Lehtinenom sastali u januaru 2003. godine, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Taj sastanak je bio u vašoj kući, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Bio je u hotelu.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pre nego što ste se vi sreli s gospodinom Lehtinenom, vaš otac se sreo s njim, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Ako se ne varam, vaš otac je dva dana razgovarao sa gospodinom Lehtinenom?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I pošto je on prvi dan razgovarao sa gospodinom Lehtinenom, on se vratio kući i vi ste onda s njim razgovarali o tom razgovoru i o tome šta vaš otac misli o gospodinu Lehtinenu, zar ne?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A isto se dogodilo i drugog dana, zar ne?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pošto ste s ocem razgovarali o njegovom sastanku sa gospodinom Lehtinenom, i vi ste se onda takođe s njim sastajali tokom dva dana, zar ne?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I ti susreti su opet bili u hotelu, zar ne?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kad ste se sastali s njim u hotelu, vi niste imali problema da ga razumete, zar ne?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Imali smo prevodioca.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Imali ste?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Jeste li imali problema s prevodiocem?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nismo.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Idemo sada dan po dan. Prvog dana bili ste zadovoljni s prevodiocem, zar ne?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Dok ste razgovarali s gospodinom Lehtinenom, da li ste smatrali da je bilo potrebno ispravljati tog prevodioca?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Znači, smatrali ste da je to neophodno?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Neke reči.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Neke nevažne reči ili...
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I danas kada sedite ovde, da li biste mogli da setite nekih od tema za koje su bile potrebne ispravke prevoda, tog prvoga dana kad ste razgovarali s gospodinom Lehtinenom?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A drugog dana? Ja pretpostavljam da je to takođe bio razgovor preko prevodioca?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, drugi dan sam ja sam.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Znači, drugi dan ste bili sami i pretpostavljam da niti vi niti gospodin Lehtinen niste imali problema da se međusobno razumete tokom razgovora?

TUŽILAC NICHOLLS: Da li mogu...

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Mi nismo...

TUŽILAC NICHOLLS: Ako mi dozvolite, molim da na trenutak pređemo na privatnu sednicu, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Dakle, u vezi sa pitanjem o kom ste razgovarali sa gospodinom Lehtinenom, bilo je tu, recimo, pitanje koje se ticalo činjenice da ste bili u autobusu pre nego sto je zaustavljen. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Onda ste govorili i o samom zaustavljanju autobusa?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Zatim ste govorili o tome šta se dogodilo pošto što ste izašli iz autobusa i čekali, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Zatim ste takođe govorili o temi koju zovemo "vožnja do škole", zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Druga tema je bila ono što se dogodilo u samoj školi?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Ja znam, naravno, da ste razgovarali i o drugim temama, ali ove teme koje sam upravo spomenuo su teme o kojima ste razgovarali oba dana, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pre nego što ste počeli da razgovarate o samim činjenicama s gospodinom Lehtinenom, on vas je upozorio na to da bi trebalo da pazite na detalje, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I vi ste se složili s njim da ćete mu dati što je moguće više detalja. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: On je vama tada, pre nego što ste počeli da pričate vašu priču, takođe rekao koliko je važno da budete precizni, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Rekao je da budem precizan što je najbolje moguće.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I naravno, kad govorimo o preciznosti, takođe je važno da budete iskreni. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I znam da kad ste danas počeli da svedočite, da ste dali svečanu izjavu. Da li se sećate toga?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I tada ste se zakleli da ćete govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kad ste govorili s gospodinom Lehtinenom imali ste tu istu ideju na umu, zar ne, zbog važnosti da budete precizni, zbog važnosti da govorite o detaljima i da govorite istinu, celu istinu i ništa osim istine, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da. Meni to zvuči sasvim razumno. Gospodin Lehtinen vam je rekao, naravno, u slučaju da bude ispravki u vašoj izjavi da ćete vi imati priliku da unesete te ispravke, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se toga. Možda je rekao. Davno je bilo.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Razumem vas. Dok ste razgovarali s njim i davali izjavu, on vam je rekao da ćete imati priliku da pogledate ono što ste mu rekli 10. i 11. januara. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I vama je poznato kada ste davali tu izjavu gospodinu Lehtinenu da će to biti nekako zabeleženo? I da ćete kasnije da dobijete verziju odštampanu s kompjutera?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I on vam je rekao koliko je važno da možete ponovo da pogledate tu izjavu i da unesete te ispravke. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li se sećate da vam je rekao da kada budete gledali tu izjavu da ćete moći da unesete ispravke?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se da mi je to rekao.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U redu. Da li se sećate da vam je rekao da ćete moći kada pročitate izjavu nešto da dodate ukoliko smatrate da je izostavljeno?

Dakle, da ćete imati priliku da date dodatne informacije izjavi koju ste dali 10. i 11. januara?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I poslednje pitanje. Da li se sećate da vam je rekao da u slučaju da ima nešto netačno u izjavi, ili možda da je on nešto pogrešno razumeo što ste vi rekli, da ćete imati priliku da to izuzmete iz izjave, informaciju koja je netačna?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se. Možda je rekao.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U redu. Kao što ste rekli, to je bilo pre izvesnog vremena.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A vaše sećanje o tim događajima nije toliko dobro u poređenju kad govorite o onim prethodnim događajima?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada kažete "nije", ja govorim o vremenu kada ste dali izjavu gospodinu Lehtinenu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ja se sećam te izjave, ali se ne sećam sitnih detalja.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li se sećate da ste 11., kada ste završili intervju sa gospodinom Lehtinenom, da ste imali mogućnost da ponovo pogledate tu izjavu? Da li se sećate da ste to uradili?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH: Časni Sude, verujem da...

SUDIJA PARKER: Molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: ...te godine, da li ste imali prilike da stupite u kontakt sa gospodinom Lehtinenom i da razgovarate s njim o vašoj izjavi?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, ja nisam stupio u kontakt s njim.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li vam je dao primerak vaše izjave, dakle izjave koju ste dali u januaru 2003. godine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada je otišao januara 2003. godine, vi ste u potpunosti bili zadovoljni, što potvrđuje, dakle, vaša potvrda i potpis – da su informacije koje ste dali gospodinu Lehtinenu u toj izjavi bile istina, samo istina i ništa osim istine. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Tokom ostatka 2003. godine, da li ste i dalje išli na internet, stranicu www.kosovo.com, tražeći ono što je tamo pisalo a što je vas interesovalo u vezi s Kosovom/Kosovë?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jesam. Ponekad.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A kada kažete "jesam, ponekad", da li je to bilo isto onako učestalo kao što smo ranije utvrdili, dakle, dva, tri puta nedeljno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Možda i manje.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Jedanput nedeljno, dva puta nedeljno? Jednom ili dva puta nedeljno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Dva puta nedeljno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U redu. I dakle, tokom tog vremenskog razdoblja da li ste naišli na neku informaciju za koju ste smatrali da je interesantna, govorim o vrsti informacija o kojima smo razgovarali u petak, na primer, informacije o kojima ste razgovarali sa nekim od članova vaše porodice?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa uglavnom spaljene crkve. Razgovarao sam sa celom porodicom.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Tokom cele 2003. godine, dakle od januara pa do decembra meseca, da li ste sa članovima svoje porodice razgovarali o stvarima koje se tiču OVK?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ponekad.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li ste razgovarali o pitanjima albanskih vojnika?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Koliko često?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jednom, dva puta nedeljno. Možda i manje.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Osim što ste o tome razgovarali sa svojom porodicom, mislim pri tom na vašeg brata, majku i naravno, vašeg oca, da li ste o tome razgovarali još sa nekim drugim?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Danas smo u 2004. godini i ukratko, kada je reč o ovoj godini, kada govorim o vašem korišćenju kompjutera, pretpostavljam da bi vaši odgovori koji se tiču korišćenja kompjutera bili slični onim odgovorima koji su važili za 2003. godinu, dakle da ste koristili kompjuter jedanput, dva puta nedeljno. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, internet. Kompjuter koristim svaki dan.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Razumem. Moja pitanja se tiču Kosova/Kosovë i vašeg interesovanja za Kosovo/Kosovë. Dakle, radili ste isto što ste radili i ranije, odnosno gledali ste nešto što bi bilo interesantno za vas?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li ste i tada išli na web stranicu koju ste nam ranije spomenuli, na stranicu www.kosovo.com?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A na koje ste još web stranice išli kada je reč o temama koje se tiču Kosova/Kosovë i koje vas interesuju? Sada govorim o 2004. godini.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Uglavnom na *Novosti*, *B92*, vesti iz Srbije.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Od januara 2004. godine do juna 2004. godine, tokom tih šest meseci, da li se sećate da ste naišli na neku informaciju koja je vama bila toliko interesantna da ste o tome razgovarali sa svojim ocem a ponavljam, mislim na teme koje se tiču Kosova/Kosovë?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li isto važi i za vašu majku i za vašeg brata?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Od januara 2004. godine pa do juna 2004. godine, da li ste razgovarali sa gospodinom Lehtinenom o mogućnosti da dođete da svedočite na suđenju?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Oni su bili posle ... Razgovarali su sa mojom majkom i onda su nas nazvali.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada kažete "oni su razgovarali sa mojom majkom", hoćete da kažete da je vaša majka telefonom razgovarala s nekim iz Međunarodnog krivičnog suda i da vas je onda pozvala. Da li je to tačno?

TUŽILAC NICHOLLS: Časni Sude, izvinjavam se što prekidam. Ne ulažem prigovor, ali bih zamolio svog prijatelja kolegu da bude obazriv. Konkretni stvari i logistička pitanja o tome kako svedoci dolaze ovde da svedoče je nešto što je potpuno irelevantno za unakrsno ispitivanje. Slažem se sa kontekstom, ali mislim da ne bi trebalo da govorimo o konkretnim pitanjima kako se to odvija.

ADVOKAT GUY-SMITH: Želim da uverim Pretresno veće i predstavnika Tužilaštva da ja uopšte ne želim da govorim o tome.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li se sećate moga pitanja?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pošto ste razgovarali sa svojom majkom, da li ste stupili, dakle vi lično u kontakt sa gospodinom Lehtinenom i razgovarali telefonom s njim?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, ja nisam lično. Moj otac je.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Dakle, svi kontakti, kad je reč o komunikaciji između gospodina Lehtinena i vaše porodice, bili su zapravo između vašeg oca ili vaše majke i gospodina Lehtinena i drugih predstavnika Međunarodnog

suda sa druge strane, koliko vi najbolje znate. To je tačno, zar ne? Govorim sad o vremenskom periodu od januara do juna meseca ove godine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Od januara do juna nismo razgovarali sa njima. Posle su oni razgovarali sa mojoj majkom u Beogradu. To je negde bilo u septembru, ja mislim.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada ste vi čuli o mogućnosti, odnosno da ćete svakako svedočiti pred Sudom, pretpostavljam da onda niste razmislili samo o događajima, nego i o izjavi koju ste dali gospodinu Lehtinenu, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Samo sam razmišljao o događaju.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Bili ste zadovoljni tom izjavom koju ste dali u mesecu septembru 2004. godine, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Ispravite me ako grešim, ali ja sam shvatio da ste imali kraći kontakt sa gospodinom Lehtinenom oktobra meseca, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ja ili moj otac?

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Na osnovu vašeg odgovora zaključujem da mora da je to bio vaš otac a ne vi?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Ono što se dešavalo je da je vaš otac imao razgovor ili neku vrstu razgovora sa gospodinom Lehtinenom i onda bi on vama preneo šta je rečeno i šta je mislio, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, pošto ja nikad nisam kući.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A u novembru mesecu, da li ste imali neke kontakte sa gospodinom Lehtinenom ili je i tog puta vaš otac imao kontakte s njim?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, ja nisam. Imao sam samo razgovor sa nadležnim organima iz Tribunala.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U redu. Mene uopšte ne interesuju bilo kakve informacije u vezi s tim kako ste od mesta gde živite došli ovde. Mene zanima sledeće: ukoliko ste tokom razgovora, kako kažete, sa relevantnim autoritetima Međunarodnog krivičnog suda pretresali svaki aspekt svog svedočenja, šta ste planirali da kažete u ovoj prostoriji pre nego što ste došli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ta pitanja nam nikad nisu postavljena, nego su nam samo rekli ko će nas ispitivati i samo da budemo iskreni.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Rečeno vam je i više od toga, da treba da budete iskreni. Zar ne gospodine? Rečeno vam je ponovo da treba da budete apsolutno iskreni?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Ali naravno, to nije predstavljalo poteškoću za vas, s obzirom da ste vi bili pri tom stavu kada ste prvi put razgovarali o tome bilo s kim, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pre nego što ste došli danas u sudnicu, vi ste imali makar pet odvojenih, posebnih sastanaka tokom kojih ste razgovarali sa predstavnikom Tužilaštva o svom svedočenju, zar ne gospodine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Otprilike da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li sam pogrešio broj? Da li je bilo više?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Mislim da je bilo manje.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U redu. Tokom tih pripremnih razgovora... želeo bih sad da govorim o onom prvom razgovoru pred svedočenje, da li sećate kada je on održan?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Drugi dan nakon što smo stigli ovde.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Ja ću vam navesti datum. To je bila subota a datum je 27. novembar. Dakle, 27. novembar. Da li vam to osvežava sećanje? Da li je to bio prvi put kada ste imali razgovor?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li vam je tokom tog određenog razgovora dat primerak vaše izjave da je pročitate? To je izjava koju ste vi potpisali 11. januara?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, jeste.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I kada vam je data ta izjava, da li ste bili sami ili ste bili sa svojim ocem kao što je i ranije bio slučaj?

TUŽILAC NICHOLLS: Izvinjavam se. Kada kažete "kao što je i bio slučaj ranije", šta time hoćete da kažete?

SUDIJA PARKER: Mislim da se pitanje može postaviti bez tog dodatka. Ako želite gospodine Guy-Smith, to može da bude posebno pitanje. Izvolite nastavite.

ADVOKAT GUY-SMITH: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li se sećate mog pitanja?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Tokom prvog razgovora, da li ste bili sami?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Recite nam ako se sećate koliko dugo je trajao taj razgovor?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Otprilike dva, tri sata.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A drugi pripremni sastanak? Da li se sećate kad je on obavljen?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Dan posle toga.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Koliko dugo je trajao taj razgovor?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Otprilike dva sata.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Na tom razgovoru... Izvinjavam se, za vreme ta dva razgovora, da li se sećate kada ste govorili o boravku u hotelu sa gospodinom Lehtinenom, da li se sećate koliko vam je bilo ugodno. Da li vam je bilo ugodno? Da li se sećate toga?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Prvi dan gospodin Lehtinen nije bio u hotelu. S njim smo se sreli tek u Tribunalu.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kad ste bili ovde na Sudu i kad ste imali taj prvi pripremni razgovor, pretpostavljam da je to bio jedan odgovarajući momenat. Time hoću da kažem još jednom da razumem da je tematika bila teška za vas, ali da vi niste bili ni pod kakvim drugim stresom, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. To je tačno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Mogli ste da popijete kafu, mogli ste nešto da pojedete i porazgovarate sa tim ljudima?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A neki od tih ljudi sa kojima ste razgovarali, upravo sada sede preko puta mene za stolom predstavnika Tužilaštva. Da li je to tačno? I možete tamo sada da pogledate i da kažete mi da li prepoznajete nekog od njih? U redu je da to uradite.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Tokom prvog pripremnog razgovora koji ste imali, da li ste na bilo koji način ispravili svoju izjavu koju ste dali gospodinu Lehtinenu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jesam. Neke manje stvari.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U redu. Kada kažete "neke manje stvari" da li se to odnosilo na informaciju koju ste dali gospodinu Lehtinenu o vašem boravku u logoru?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li možete danas da nam kažete koliko je bilo tih manjih ispravki koje ste uneli, a da nam u ovom trebutku ne kažete koje su to manje stvari bile?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa to su uglavnom bile reči kao što su: da li je neko nosio beretku ili ne. Možda na tri ili četiri mesta sam pogrešio.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Tokom tog prvog pripremnog razgovora, da li je način na koji ste razgovarali sa gospodom koja su bila sa vama, na bilo koji način bio drugačiji od onog koji je bio kada ste razgovarali sa gospodinom Lehtinenom?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa oni su me samo pitali ako mogu da pročitaju moju izjavu i da ih ispravim ako sam negde prije pogrešio.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pa vi ste imali priliku da to uradite i ranije, zar ne gospodine? To je bilo 11. januara. Gospodin Lehtinen vam je pružio tu mogućnost da pročitate svoju izjavu, da je pregledate. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Što ste vi i uradili, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Verovatno jesam.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Već smo o tome razgovarali ranije i znamo da jeste.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Dobro. Jesam.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I tada, pre nekih 11 meseci vi niste našli za potrebno da se prave ispravke?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nisam o tome razmišljao.

SUDIJA PARKER: Izvinjavam se gospodine Guy-Smith. Ali skrenuo mi je pažnju ovaj broj od 11 meseci. Čini mi se da je sasvim pogrešan?

BRANILAC GUY-SMITH: Pa jedna od stvari zbog kojih sam ja advokat a ne naučnik je to da su ponekad moje vremenske procene pogrešne.

SUDIJA PARKER: Mislim da se radi o dve godine a ne jednoj godini?

ADVOKAT GUY-SMITH: Mislim da ste apsolutno u pravu, časni Sude. Moj deda bi bio sad jako razočaran, s obzirom da me on učio te stvari. Hvala na ispravci.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da. Imajući u vidu ovu ispravku koja je zapravo dosta važna, vaša je izjava stajala neke dve godine kao tačan i neoboriv dokument o vašim sećanjima na ono što se dogodilo 1998. godine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Spomenuli ste da se na prvom pripremnom sastanku, pošto ste pročitali izjavu, napravili neke manje ispravke. Na primer, reč "beretka" i slično. To ste nam dali kao jedan primer. Recite nam još jednom koliko je bilo takvih manjih ispravki koje ste vi načinili tokom prvog pripremnog sastanka?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Tri, četiri puta. Nije više.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Na vašem drugom pripremnom sastanku... izvinjavam se. Izvinjavam se. Pošto što ste uneli te tri ili četiri manje ispravke prilikom prvog pripremnog sastanka, da li ste vi tada rekli toj gospodi s kojom ste razgovarali, osim ta tri ili četiri manja detalja, da je sve drugo tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I pošto ste imali priliku da dva puta pregledate svoju izjavu, vi ste sada uvereni da je to celovit i tačan prikaz onog čega se vi sećate o tim događajima? Tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Nije bilo potrebe ni za kakve dodatne stvari?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nije.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Na drugom pripremnom sastanku vi ste, ako se ne varam, razgovarali o načinu na koji ćete svedočiti? Ne o činjenicama o kojima ćete svedočiti. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I tada, prilikom drugog pripremnog razgovora, da li ste razgovarali kako izgleda sudnica i šta rade razni ljudi u sudnici?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Jesmo.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Posle toga imali ste nekoliko pripremnih razgovora sa gospodinom Nichollsom, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Upravo ste pogledali na onu stranu i mislim da ste prepoznali gospodina Nichollsa, zar ne? I prvi put kada ste vi razgovarali sa gospodinom Nichollsom, to je bilo nekoliko dana nakon vašeg drugog pripremnog razgovora. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Koliko dugo je trajao razgovor?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Oko sat i po vremena.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Sastali ste se s njim i sledećeg dana. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Koliko dugo je trajao taj sastanak?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Otprilike oko sat vremena.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I onda ste se s nim sreli još jednom posle toga, dan posle toga, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Koliko dugo je trajao taj razgovor?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Otprilike sat vremena. Možda manje.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Na svakom od tih sastanaka sa gospodinom Nichollsom vi ste razgovarali s njim o vašem svedočenju, i kad to kažem, mislim na ono što ste predviđali da ćete govoriti ovde pred ovim Sudom. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Niste se više bavili generalnim temama, nego su vam postavljana vrlo konkretna pitanja?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. U vezi moje izjave.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I vi ste na ta konkretna pitanja trebali da date konkretne odgovore. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Za vreme tog perioda kad ste bili uključeni u taj proces sa gospodinom Nichollsom i kada vam je on postavljao pitanja, a vi davali odgovore, vi niste osetili potrebu da ispravite svoju izjavu, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I bilo bi tačno da se kaže da tokom ta tri pripremna sastanka koja ste imali sa gospodinom Nichollsom, niste izneli nikakve dodatke gospodinu Nichollsu u vezi sa vašom izjavom. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ja mislim da smo jednu ili dve.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Danas dakle kažete da ste napravili jednu ili dve ispravke, odnosno dodatka i upotrebili ste prvo lice množine "mi smo dodali jednu ili dve stvari". Šta je to što ste vi i gospodin Nicholls dodali?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa to su manje greške koje sam napravio tokom prve izjave i što se nisam setio.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U redu. Te manje greške, jesu li to drugačije greške od onih manjih grešaka koje ste napravili pre nekoliko dana?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Iste takve.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kad to kažete, mislite na neke reči u izjavi. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Vi tada niste dodali druge informacije o kojim ranije nikada niste govorili, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Samo u vezi interneta.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Aha. Prilikom kojeg je to razgovora bilo: prvog, drugog ili trećeg pripremnog razgovora sa gospodinom Nichollsom?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Počeli smo u drugom a posle smo, pre nego što sam došao ovamo, nastavili.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Znači, to je bio jedan razgovor koji je tekao tokom nekog vremena. To je bilo nešto što se razvilo između drugog i trećeg pripremnog razgovora sa gospodinom Nichollsom. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kad ste prvi put razgovarali sa gospodinom Lehtinenom, čega smo se već nakratko dotakli, vi ste mu spomenuli neke teme. I mi smo ovde naveli neke od tih tema. Želeo bih sada da o tome nešto opširnije razgovaramo. Da vidimo spisak tih tema i da vidimo da li se vi slažete s tim ili ne da su to bile daljne teme o kojima ste razgovarali sa istražiocem Lehtinenom. To je bilo 10. i 11. januara 2003. godine. U redu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: U redu.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Znači, spomenuli smo vaše putovanje autobusom, zaustavljanje autobusa, silaženje sa autobusa, čekanje, vožnja do škole, ono što se dogodilo u školi. Posle toga razgovarali ste o vožnji do mesta gde ste posle toga ostali nekoliko dana. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kad kažem "mesto", vi ste se složili sa gospodinom Lehtinonom da to mesto nazovete logor. To je sporazum koji ste vi i istražilac Lehtinen postigli tokom intervjuja 10. i 11. januara. To je tačno, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I vi ste razgovarali o tome šta vam se dogodilo dok ste vi bili na tom mestu za koje ste se dogovorili da ga zovete logor? I kad to kažem, mislim na to gde ste otišli kad ste tamo stigli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Zatim, šta vam se dogodilo na mestu koje zovete podrum. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Zatim ste vi napustili podrum i otišli u kuću gde ste takođe proveli nekoliko dana?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Zatim ide izjava koju ste dali neposredno kad ste otišli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I konačno vaš odlazak iz mesta koje ste nazvali logor?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li smatrate da smo sada sačinili jednu celovitu listu tema o kojima ste vi govorili tokom vašeg dvodnevnog razgovora sa gospodinom Lehtinonom?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Želeo bih da se sada neko vreme pozabavimo tim temama. U redu? Dok ste putovali autobusom pre nego što ste zaustavljeni, da li se sećate da ste tokom puta videli nekoga za koga ste mislili da je vojnik OVK?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, jesam.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li se sećate koliko ste takvih ljudi videli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Samo jednog.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kad kažete "samo jednog", sada kada sedite ovde, vi ste sigurni u to? Bio je samo jedan takav, vi ste, čini mi se, i u petak rekli da ste videli samo jednog takvog čoveka?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li imate svoju izjavu pred sobom gospodine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Imam.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Molim vas, želeo bih skrenem vašu pažnju da treću stranicu, prvi, drugi, treći... da, treći pasus. To je poslednji odlomak gde vi kažete: "Posle otprilike sat vremena..." Da li vidite to?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I tu kažete da ste videli više vojnika. To je tačno, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ja sam video samo jednog a oni ne znam koliko su videli, putnici ... u prolazu.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Želeo bih da nam bude jasno i želeo bih da budem siguran da gledamo istu stranicu i da se dobro razumemo i uspešno komuniciramo. Vi ste rekli: "Posle otprilike sat vremena vožnje od mesta gde je bio policajac, u grmlju kraj puta ugledali smo vojnike". Kad kažete "ugledali smo", pretpostavljam da tu govorite o sebi i o drugim ljudima. Zato je tu prvo lice množine. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kad ste razgovarali sa istražiocem Lehtinenom, on je zabeležio one reči koje ste vi upotrebili, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: On nije vama stavio u usta te reči, zar ne? Kada je kucao...

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE:... ono što ste vi govorili, nije pokušao unutra da prokrijumčari nešto što vi niste rekli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nije.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Ono čega se sećate, to je strah. Vi ste tada bili dosta uplašeni u to vreme, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kad to kažem, ne mislim tu nužno na prvi period, ali onda kad se autobus zaustavio bili ste svakako pomalo uplašeni, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, jesam.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I tokom tog perioda kada je autobus bio zaustavljen, vi ste bili toliko uplašeni zbog onoga što vam se dogodilo... izvinjavam se, što se događalo, da niste baš jako obraćali pažnju na ono što se dešavalo oko vas, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I vi ste to rekli gospodinu Lehtinenu. Rekli ste mu da ste tada bili toliko uplašeni da ne možete da mu date mnogo detalja o tome šta se dešavalo?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U redu.

ADVOKAT GUY-SMITH: Časni Sude, nisam siguran kada bi trebalo da idemo pauzu?

SUDIJA PARKER: Možemo da radimo još pet minuta, ako vam to odgovara?

ADVOKAT GUY-SMITH: Pet minuta je u redu. Mogu da prekinem kad god hoćete.

SUDIJA PARKER: Hvala.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Znači, kada se autobus zaustavio i kada ste vi izašli iz autobusa, vi niste mogli da se setite mnogo detalja. Poslednja stvar koje se sećate... izvinjavam se, ne poslednja, ali jedna od poslednjih stvari koje ste mogli da se setite, a to vam nije bilo lako, jeste činjenica da je vaša majka ostala u autobusu plačući, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Rekli ste nam ovde kako ste videli kako su vojnici u leđa vaše majke uperili pušku. Da li se sećate toga?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, digli su pušku na nju.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: To je nešto što vam je ostalo urezano u sećanju kao dosta važan događaj, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li se sećate da vi to u razgovoru sa gospodinom Lehtinenom uopšte niste spomenuli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.... da li sam to spominjao nekom il' ne.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U redu. Pogledajte sada molim vas vašu izjavu. Na četvrtoj stranici pri vrhu strane, dokument nosi oznaku ERN U003-32179, u prvom paragrafu kažete: "Sećam se da sam čuo majku kako plače u autobusu i da su se vojnici oko nečega prepirali sa vozačem. Zatim sam čuo kako autobus odlazi."

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Moje pitanje dakle glasi: vi o tome niste ništa rekli gospodinu Lehtinenu, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pretpostavljam da o tome niste ništa rekli ni gospodinu Nichollsu, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nisam.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li se sećate da ste nam rekli da je vozač izašao iz autobusa? Da li se sećate toga?

ADVOKAT GUY-SMITH: Za časni Sud i advokate to je strana broj 72, i verujem da je to bilo u četvrtak. Da, u četvrtak.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Dakle, rekli ste nam ovde u vezi s tim incidentom...

ADVOKAT GUY-SMITH: ...strana broj 72, red 23.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE:... na pitanje: "Pošto ste vas četvorica izašli, šta se dogodilo s autobusom?", vi ste odgovorili: "Vozač je izašao, u stvari, vratio se u autobus, oni su mu rekli da nastavi i onda je autobus nastavio vožnju." Međutim, to nije ono što ste vi rekli gospodinu Lehtinenu, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Kako to mislite?

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kako ste videli da je vozač izašao iz autobusa?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, izašao je sa nama iz autobusa, pričao sa njima i vratio se u autobus.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da, ja razumem šta vi kažete ovde i ja razumem ono što ste vi rekli ranije. Međutim, to nije moje pitanje. Moje pitanje glasi: vi 10. i 11. januara to niste rekli gospodinu Lehtinenu. Niste mu rekli taj konkretni detalj, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Zaboravio sam sigurno. Nisam se setio.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Dobro. A kad ste u prethodnim pripremnim razgovorima imali prilike da pregledate svoju izjavu i kad ste tada ispravili neke manje detalje, vi ni tada niste spomenuli to nikome, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa nisam znao da je to tako poseban detalj. Nisam o tome razmišljao.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Shvatam.

SUDIJA PARKER: Da li je ovo pogodan trenutak za pauzu gospodine Guy-Smith?

ADVOKAT GUY-SMITH: Da. Jeste.

SUDIJA PARKER: Hvala.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Guy-Smith, sledeća pauzu planiramo negde oko 17.25 časova. Da li vam je to od pomoći?

ADVOKAT GUY-SMITH: Puno vam hvala.

SUDIJA PARKER: Ali možda vam neće biti potrebno toliko vremena?

ADVOKAT GUY-SMITH: Nadam se da ću moći malo da ubrzam.

ADVOKAT MANSFIELD: Ili ću ja.

ADVOKAT GUY-SMITH: Veoma je opasno imati trojicu mojih kolega koji sede iza mene u ovom trenutku.

SUDIJA PARKER: Ne zaboravite, oni su vam prijatelji.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada ste razgovarali sa gospodinom Lehtinenom, da li se sećate da ste mu govorili o razgovoru koji je vaš otac imao dok ste vi čekali da se vrati automobil marke *Golf*?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ja mislim da jesam.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li se sećate da ste rekli gospodinu Lehtinenu da je taj razgovor obavljen na jednom jeziku a ne na dva? Hoću da kažem da ste gospodinu Lehtinenu rekli da je vaš otac razgovarao na slovenačkom, na jeziku koji vi ne razumete?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Rekli ste nam da vaš otac govori dva jezika: srpski i slovenački. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li možemo da kažemo da je to jedan od onih detalja za koje ste nam rekli da nije bitan i da iz tog razloga taj detalj nije bio ranije pomenut?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, moguće.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada kažete "moguće je", vi ste imali priliku da pročitate izjavu koju ste dali gospodinu Lehtinenu. Da li je to tačno?

TUŽILAC NICHOLLS: Mogu li samo da pitam na šta misli tužilac kada kaže...

ADVOKAT GUY-SMITH: Svakako. Stranica broj četiri.

TUŽILAC NICHOLLS: Gde stoji da je da je on govorio na jednom jeziku?

ADVOKAT GUY-SMITH: Ako pogledate prvi, drugi, treći, četvrti...četvrti paragraf, kaže se: "Sećam se da je moj otac razgovarao sa vojnikom na slovenačkom koji ne razumem."

TUŽILAC NICHOLLS: To je sve što sam želeo da saznam. Hvala.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kad je reč o pitanjima koja sam vam postavio ranije, u smislu da ste mogli da ispravite izjavu, ovde ponovo imamo primer kada ste propustili priliku da dodate tu informaciju za vreme pripremnog razgovora pred svedočenje u sudnici. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, to je tačno. Nisam rekao.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A razlog je, da nam bude savršeno jasno, taj da ste vi doneli odluku da to nije važan detalj. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U redu. Da li se sećate da ste tokom iskaza rekli da ste videli gospodina Genova i da ste videli kako ga tuku automatskim puškama, oštrim predmetima, bilo čime čega su se dočepali? Da li se sećate da ste to rekli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. U školi.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: To je bilo u školi. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I ovoga puta to nije informacija koju ste predočili gospodinu Lehtinenu u januaru 2003. godine, zar ne? Vi mu to tada niste rekli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Ne sećam se.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U redu. Da li imate izjavu pred sobom?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Imam.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U redu. Molim vas da pogledate petu stranicu, prvi paragraf. Tu se govori o premlaćivanju Genova?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I u tom paragrafu vi niste rekli da je on bio pretučen na način koji ste nam ovde opisali. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Njega su tukli. Nisam, znači, opisao čime su ga tukli, ali su ga tukli.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: To mi je jasno, ali moje pitanje je nešto drugačije. Ovo je i ovoga puta jedan detalj. To je jedna informacija o kojoj prethodno niste ni sa kim razgovarali. Tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nisam.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I ovaj konkretni detalj, kao i drugi detalji o kojima smo govorili, po vašem mišljenju dok ste vi raznim predstavnicima Međunarodnog krivičnog suda govorili o onome što ste videli, vi ste doneli odluku da je ovaj detalj od male važnosti, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nisam o tome ni razmišljao. Nisam shvatio da li je to jako važno ili ne, ali nisam u tom trenutku razmišljao.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada kažete da niste tada o tome razmišljali, hoćete da kažete da niste razmišljali tokom razgovora sa gospodinom Lehtinenom o tome kako je Genov bio pretučen, zar ne?

TUŽILAC NICHOLLS: Časni Sude, ulažem prigovor na neodređenost ovog pitanja i mislim da se na ovaj način loše predočava iskaz. Možda bi moj cenjeni kolega

mogao da pročita prvu rečenicu drugog paragrafa gde je dat opis kako je premlaćen Genov.

ADVOKAT GUY-SMITH: Možete da pročitate u celini... oprostite časni Sude, ono što hoću da kažem je jednostavno, a to je sledeće: konkretni način na koji se ovo odigralo, po rečima ovog svedoka ovde u sudnici, je nešto što uopšte nije navedeno u izjavi.

SUDIJA PARKER: Mislim da ste to već pokazali.

ADVOKAT GUY-SMITH: Onda ću preći na sledeću temu.

SUDIJA PARKER: U redu.

ADVOKAT GUY-SMITH: Ne želim više da se zadržavam na ovome. Vi ste onda to primili k znanju i idem dalje.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li se sećate da vam je tokom sastanka sa gospodinom Lehtinenom pokazan niz fotografija?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Sećam se.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pokazane su vam fotografije ljudi za koje ste smatrali da su bili sa vama dok ste bili u podrumu. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Jedna od tih osoba, to ste nam rekli ovde, je osoba koja je bila ranjena u nogu. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Vi to niste rekli gospodinu Lehtinenu, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Vi ste procenili da je to još jedan pretpostavljam manji detalj. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kad je reč o vašoj identifikaciji osoba koje ste videli u logoru, rekli ste da ste 100 posto sigurni kada je reč o broju osoba koje ste videli, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada kažete da ste 100 posto sigurni, vi ne ostavljate na taj način mogućnost ni za kakvu sumnju. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Samo za jednu osobu sam bio siguran da je bio tamo.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U redu. Kada ste razgovarali sa gospodinom Lehtinenom, rekli ste nam... izvinjavam se, rekli ste mu da kada je reč o

fotografijama, da ste 100 posto sigurni da je tamo bila osoba po imenu Genov. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Ako pitate u vezi zatvorenika, za njih sam 100 posto siguran da su bili tamo.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Ono što ja hoću da kažem jeste da kada je reč o svakoj identifikaciji, vi nemate nikakve sumnje o tim identifikacijama. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, to je tačno. Mogu da ih identifikujem.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Informacije koje ste nam dali ovde na Sudu a u vezi sa tim osobama, o čemu ni sa kim ranije niste razgovarali, su zapravo informacije za koje ste vi odlučili da ih ne pominjete tokom prethodnih razgovora. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS: Časni Sude, ne bih želeo da uložim prigovor, ali mislim da ova linija unakrsnog ispitivanja sad postaje malo apsurdna. Imamo do današnjeg dana 120 stranica transkripata svedočenja ovog svedoka na Sudu. Otprilike polovina toga je zapravo kada svedok govori, a mislim da je izjava nekih 11 stranica teksta. Tako da je bespredmetno reći da je svaki detalj koji je pomenut tokom dva ili dva i po dana svedočenja, da taj svaki detalj nije bio naveden i u jedanaest stranica ove konkretne izjave.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Nicholls. To je nešto što možete reći kada budete završavali sa svedokom. Ne bismo sada hteli da ograničavamo gospodina Guy-Smitha, ali mislim da smo shvatili šta hoćete da kažete.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada ste razgovarali sa gospodinom Lehtinenom, vi ste mu rekli da ne možete da se setite mnogih pojedinosti iz vremena kada ste bili u podrumu, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Ali ono čega se sećate je da ste bili uplašeni i da je to mesto bilo užasno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, to je tačno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Rekli ste nam ovde da ste igrali šah sa Shalom?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Proveli ste najmanje sat vremena, igrajući šah sa Shalom?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Rekao sam.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I on je bio jedina osoba od 50 ili 60 vojnika koju ste videli u logoru a čiji ste nadimak čuli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, njega sam zapamtio.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Nikad niste čuli za nadimak Murizzi?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, ne sećam se.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A da li biste mogli da nam opišete osobu za koju kažete da je bila sa Shalom kada je došao do vrata podruma da vam da hranu, osim što ste rekli da je bio mlad?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, to je svega što se sećam u ovom trenutku.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kada ste otišli iz podruma i kada ste bili u sobi gde ste igrali šah sa Shalom, to je bio jedan važan trenutak u vašem životu. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Kako to mislite važan trenutak u mom životu?

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pa kada ste otišli iz podruma, vi ste prvo mislili da će da vas ubiju?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A onda se ispostavilo da ste dobili da jedete, da da pijete, da igrale šah?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, to je tačno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: To su svakako događaji vredni sećanja, jer su vam oni tada ukazali da vas neće ubiti?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Važni detalji?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Vi niste rekli gospodinu Lehtinenu da ste igrali šah sa Shalom, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Mislim da nisam. Ako piše u izjavi da nisam, onda nisam. Ne sećam se.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Rekli ste dve stvari. Želeo bih da budem siguran da smo precizni. Rekli ste da mislite da niste. Molim vas da pogledate osmu stranicu vaše izjave. To je otprilike u sredini trećeg paragrafa: "A zatim jednog dana...". Da li vidite to?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Na strani sedam.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Nisam siguran koju verziju sada gledate?

ADVOKAT GUY-SMITH: Svedok gleda verziju na BHS-u.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U toj verziji, na sedmoj stranici: "A zatim jednog dana", tako počinje, tu se uopšte ne spominje šah, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Ne spominje se da ste proveli sat vremena licem u lice sa Shalom, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Zapravo ono što vi kažete – molim vas da pogledate vašu izjavu – ono što ste vi naveli u izjavi je veoma različito od onoga što ste nam rekli u sudnici, odnosno hoću da kažem da kada su vas izveli iz podruma, vi ste pitali da li možete da povedete oca i oni su rekli "Da".

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nisu me odmah pitali.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Dok ste čitali vašu izjavu i imali mogućnost da je ispravite, bilo to sa gospodinom Lehtinenom ili sa gospodinom Nichollsom, vi niste uneli ispravke u izjavu po pitanju ovog važnog detalja, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li se sećate da ste nam pričali kada ste pušteni iz podruma kako ste proveli izvesno vreme sa jednim Albancem koji vam je rekao da se krije zato što su Srbi ubili njegovu stoku?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ja nisam razgovarao s njim. To su nam rekli kasnije - zašto se on krije.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: To je bio manji detalj. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I zato o tome niste govorili ni s kim pre nego što ste došli na Sud. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kad ste razgovarali sa gospodinom Lehtinenom, vi ste gospodinu Lehtinenu dali opis tog čoveka po imenu Shala, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A u iskazu pred Sudom vi ste dali prilično sličan opis, ali ste izostavili ovaj jedan deo koji ste rekli gospodinu Lehtinenu da je Shala bio "jače građe"?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa bio je puniji. Ne znam kako mislite jači? Bio je, u svakom slučaju, jači od mene.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kažete da ne razumete šta sam rekao kada sam rekao da je bio "jače građe". Da li to kažete?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, ne, razumem šta ste vi rekli, ali ne znam koja je razlika između onoga što sam ja rekao, što sam napisao i koja je moja izjava prethodno bila, u petak.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: U redu. U svom svedočenju u petak vi niste pomenuli da je on bio jače građe?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nisam.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A u izjavi koju ste dali gospodinu Lehtinenu, osoba za koju kažete da je Shala, kažete da je on bio jače građe?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Jače građe je osoba za koju, kao što ste upravo sada vi rekli, je neko ko je puniji, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Taj čovek, Shala, s kojim ste dakle doživeli sve što ste doživeli, to je bio jedan jači čovek, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Zdrav čovek?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Najverovatnije, da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Pre nego što ste došli da svedočite ovde na Sudu, rečeno vam je da će ljudi za koje Tužilaštvo veruje da su odgovorni biti u sudnici, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: I kada vam je gospodin Lehtinen pokazao slike i kad se od vas tražilo da identifikujete ljude, ne mislim na one koje ste nazvali zatvorenima, gospodin Lehtinen vas je pitao da li prepoznajete ili ne neke od počinioca?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, jeste.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: On vam nije tek pokazao jedan set fotografija i rekao: "Da li možete da pokažete onoga ko vam je poznat", zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. On je rekao da li prepoznajem nekoga na slici. Bilo je osam slika.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Moje pitanje je konkretnije. Mene zanima formulacija koju je on upotrebio kad je od vas zatražio da izvršite identifikaciju nekog od počinioca? On vas je usredsredio da uidentifikujete nekoga za koga je on smatrao da je odgovoran, zar ne?

TUŽILAC NICHOLLS: To je...

ADVOKAT GUY-SMITH: Ako zna, može da odgovori, časni Sude. A ako ne zna, može da odbije da odgovori.

TUŽILAC NICHOLLS: Ja ulažem prigovor. Ja mogu odmah da vam kažem da niko ne zna što je gospodin Lehtinen imao na umu ili u šta je verovao. On je postavio pitanje: "Od vas je traženo da prepoznate druge ljude osim onih koje ste nazvali zatvorenima. Gospodin Lehtinen vas je pitao da li prepoznajete ili ne nekog od počinioca." I odgovor je bio: "Da". On je na pitanje odgovorio.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Od vas se tražilo da identifikujete ljude koji nisu bili zatvoreni. On je tražio od vas da prepoznate počinitelje?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH: Mogu li da nastavim?

SUDIJA PARKER: Mislim da je kraj vašeg pitanja bio problematičan. Možete da nastavite.

ADVOKAT GUY-SMITH: Ja ne pitam da li je on psiholog, nego da li ima svoje mišljenje o ovome. Mislim da možemo sada da nastavimo, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Nastavite dalje gospodine Guy-Smith.

ADVOKAT GUY-SMITH: Hvala.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Kad su vam pokazali slike ljudi za koje je gospodin Lehtinen pitao da li među njima ima počinitelja, da li se sećate kako su vam te slike pokazane? Pri tom mislim na to da li ste dobili svaku stranicu posebno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: To su bile osam slika na po jednoj stranici.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li ste svaku stranicu dobili zasebno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: A kad ste pogledali tu stranicu, bilo koju od stranica, vi ste uporedili sve fotografije na toj stranici pre nego što ste odabrali ili niste odabrali nekog čoveka na fotografiji. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, odmah sam uperio prst u koga znam. Nisam razmišljao.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Da li ste onda pogledali na neku od drugih fotografija?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa kada sam pokazao prstom na koga znam, pogledao sam druge slike.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Znači, pre nego što ste uprli prste u jednu fotografiju, takođe ste pogledali i druge fotografije, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH – PITANJE: Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Guy-Smith. Gospodine Mansfield, izvolite?

ADVOKAT MANSFIELD: Zahvaljujem.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT MANSFIELD

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Dobar dan svedoče. Želim da vam postavim neka pitanja o fotografiji koju ste identifikovali na internet stranici. Da li razumete?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li ste sigurni da ste prvi put videli tu fotografiju na internet stranici 1999. godine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, ta ista je linija vojnika je bila svakodnevno na vestima, nakon našeg oslobađanja.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Dobro. Idemo polako. Kada ste oslobođeni 1998. godine, videli ste tu fotografiju na televiziji pre nego što ste napustili Kosovo/Kosovë. Da li nam to kažete?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa mi smo odmah, istog tog dana kad smo oslobođeni, napustili Kosovo/Kosovë ali nakon dva, tri dana na televiziji je bio snimak njihove vojske.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Dobro. Da li ste vi tu sliku primili u mestu gde ste tada živeli? Da. Da li ste sliku primili tamo gde ste tada živeli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, bilo je na vestima televizijskim.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Znači, videli ste tu sliku, mislim da ste rekli, svakog dana na vestima tokom 1998. godine i 1999. godine? Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Samo mesec dana posle puštanja iz pritvora, to sam video. Posle sam video na internetu.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Dobro. Znači, viđali ste je svaki dan tokom mesec dana, ubrzo posle vašeg puštanja 1998. godine, i posle toga ste je ponovo videli na internetu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Sada želim da vas pitam... Razumeo sam da ste rekli "da" na prethodno pitanje. Ako to označimo fazom jedan, recite nam da li ste rekli vašem ocu bilo šta o fotografiji koju ste videli na vestima?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Jeste li sigurni?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Zajedno smo bili prisutni kad je bilo na vestima.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Vi znate da je vaš otac ovde već svedočio, zar ne?

TUŽILAC NISHOLLS: Časni Sude, znam da se to pitanje već pokretalo, međutim ja ulažem najoštrij prigovor da se iskazi jednog svedoka daju na uvid drugim svedocima.

ADVOKAT MANSFIELD: Želeo bih i cenio bih da gospodin Nicholls bude malo strpljiviji, jer ja nisam još nikakav iskaz nikome spomenuo.

TUŽILAC NICHOLLS: U redu. Ali mi smo ranije već išli tim putem i ne bih želeo da se tim putem ide dalje, i ja sam Pretresnom veću uputio prigovor.

ADVOKAT MANSFIELD: Ne sa mnom. Ja nisam išao tim putem.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Nicholls. Nastavite gospodine Mansfield.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Vama je poznato da je vaš otac već svedočio pred ovim Sudom, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Znači, prema vašim rečima, vaš otac je video tu sliku na televiziji. Kakva je bila njegova reakcija na tu sliku na televiziji kad ste je zajedno videli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne znam. Samo je pitao ... vidi .. da li prepoznajem tu osobu, da li se sećam njega.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: I šta ste vi rekli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Naravno da se sećam.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Naravno da se sećate. A što je on rekao?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ništa važno.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li je on prepoznao sliku na televiziji?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Prepoznao je. Znači, kad su s njim razgovarali istražiocima, onda je on mogao da im kaže da je on tog čoveka video ranije na televiziji, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne znam da li je rekao ili ne. Nisam bio prisutan.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da. Ali ja vas to nisam pitao. Pitao sam vas da li vi smatrate da li je on mogao istražiocima da identifikuje čoveka kog je video na televiziji, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Faza dva. Vi kažete da se onda ista ta fotografija pojavila na stranici inetrneta 1999. godine. Jeste li sigurni u to?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Ja sam je našao 1999. godine. Ali ne znam koliko je dugo bila na internetu.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Kako to da se sećate da ste videli 1999. godine? Ili je to bilo 2000. godine? Ili 2001. godine? Kako to da se sećate da ste videli 1999. godine na internetu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jer sam tada kupio kompjuter za školu i uključio se na internet.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ako nemate ništa protiv, sada ću da vam izložim rezime vašeg iskaza do sada. Dakle, između jeseni 1999. godine, kad ste nabavili kompjuter, i januara 2003. godine, kad ste se prvi put videli i razgovarali sa istražiocima ovog predmeta, vi ste posećivali tu stranicu na internetu otprilike dva puta nedeljno. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Prema tome, vi se sigurno slažete sa mnom da ste, u najmanju ruku, preko 300 puta posetili tu internet stranicu? Minimum.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, slažem se.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: I kada biste posećivali tu internet stranicu, videli biste u mnogo prilika tu fotografiju. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Jeste li spomenuli vašem ocu to da ste tu istu fotografiju s televizije videli i na internetu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Možda jesam. Ne sećam se.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Dakle, želim da demo sada na fazu tri - januar 2003. godine kad ste se sastali sa istražiocima. Danas ste već rekli da je istražilac želeo da čuje od vas što je više moguće detalja i da budete to što je moguće preciznije. To je tačno, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Tražio je detalje kojih mogu da se setim. Da budem što precizniji moguće.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: I vi ste mu tada dali opis čoveka za koga ste rekli da je bio komandant, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, ja mislim.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Imamo vašu izjavu. Nećemo sada na to da trošimo vreme, ali stoji činjenica da ste vi u toj izjavi, na stranici broj šest, dali opis. Da li me pratite? Možete to i sami da proveriti ako želite. Strana broj šest, na dnu, nastavlja se na početku stranice broj sedam, nosi oznaku ERN 0002-3181. Drugi paragraf, drugi veći paragraf pri dnu. Da li vidite to? Ili da vam dam duži broj? Možda bi tako bilo lakše. Ponoviću.

TUŽILAC NICHOLLS: Izvinjavam se. Svedok čita izjavu na drugom jeziku. Prema tome, stranice neće biti iste.

ADVOKAT MANSFIELD: A da. Hvala. Zahvalan sam vam. Ja nemam originalnu verziju izjave.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li možete da pronađete taj paragraf na originalu u kom stoji: "Nisam obraćao pažnju na razne vojnike u logoru, osim njih nekoliko kojih se sećam. Jedan je očigledno bio komandant logora."

TUŽILAC NICHOLLS: Ako mogu da pomognem, to je pri dnu pete stranice na srpskom jeziku.

ADVOKAT MANSFIELD: Zahvaljujem. Upravo sam i ja dobio tu verziju. Hvala vam.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da, da. Dakle pri dnu pete stranice. Da li vidite to?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Molim vas, da li možete da nam objasnite zašto niste rekli istražiocu za taj izuzetak kog se sećate, da je taj komandant neko koga ste vi vidali više stotina puta na televiziji i na internetu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne znam zašto mu nisam rekao.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Kad je istražilac s vama razgovarao da li vam je on pokazao fotografiju osobe za koju vi smatrate da je bila komandant mesta gde ste vi bili zatočeni?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Samo mi je pokazao slike ...

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Nije? Znači, prema vašem iskazu, vama nije bila pokazana fotografija čoveka za koga ste vi mislili da je komandant? Želim da to bude sasvim jasno.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Nije mi pokazao.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Idemo dalje. Želim da idemo dalje, na sledeću fazu, a to je ostatak 2003. godine i 2004. godina. Pošto ste dali izjavu u januaru 2003. godine, da li ste posle toga saznali da su neki ljudi uhapšeni u vezi sa onim o čemu ste vi dali izjavu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Možete ponoviti to pitanje? Da li sam ja zahvalan bio?

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Naravno. Pošto ste dali izjavu u januaru 2003. godine, da li ste saznali da su neki ljudi uhapšeni u vezi sa onim o čemu ste vi govorili u vašoj izjavi?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nismo znali dok nismo došli ovde.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Još jedno pitanje. Da li ste pre nego što ste došli ovamo videli ili čitali ili čuli o početku ovog suđenja u Hagu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Čuli smo da se .. da ima suđenje, ali nismo bili sigurni, nismo znali da li je u vezi nas. Samo uopšteno smo znali.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Vi redovno koristite vaš kompjuter i dobijate svakodnevno vesti o Kosovu/ Kosovë, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: I vas bi interesovalo da znate kad počinje suđenje i šta se kaže o onim istim stvarima o kojima ste govorili u svojoj izjavi. Zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

prevodioci: Da li može drugi svedokov mikrofon da se uključi? Hvala.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: U novinama piše samo da je počelo suđenje i o ničemu drugom. Samo generalno.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li su u novinama koje ste vi čitali bila imena optuženih?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Kad ste gledali televiziju i pretraživali po internetu i videli fotografiju o kojoj smo govorili, da li je na televiziji ikad spomenuto ime u vezi s tom fotografijom?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: A sada želim nešto da vas pitam u vezi vašeg dolaska ovde i o tome da ste tada prvi put spomenuli fotografiju na internetu. O tome želim da vas pitam. Može li da se kaže da pre vašeg dolaska ovamo nikome sa ovog Suda niste rekli da ste mnogo puta videli tu fotografiju na internetu? Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, tačno.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Kada što ste došli ovamo, u subotu 27. novembra, imali ste jedan, kako mi to ovde zovemo, pripremni razgovor i vi to tada niste spomenuli. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nisam.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: U nedelju 28. novembra imali ste još jedan pripremni razgovor i ni tada to niste spomenili? Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Nije tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nisam spomenuo.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: A dobro. Niste spomenuli. Izvinjavam se. Zašto to niste spomenuli tokom ta prva dva priprema razgovora?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nisam o tome razmišljao.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li ste dobili izjavu iz januara meseca kako biste je pročitali?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Jesmo.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Hteo bih zbog toga da vas pažljivo pitam: kao što ste danas već nagovestili, to ste pomenuli tokom druge sednice sa gospodinom Nichollsom. Znači, imamo datum. Druga sednica sa gospodinom Nichollsom bila je u sredu 1. decembra; dakle, ne tako davno, prosle nedelje?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Kako to da ste za vreme drugog susreta, dakle ne onog prvog s gospodinom Nichollsom, da ste se tada prvi put setili te fotografije?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa on me upitao da li... Pročitao je moju izjavu u vezi kako su zvali tog njihovog glavnog komandanta i onda mi je palo napamet da je njegova slika na internetu, ta što je bila i na vestima.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Želim o tome da vas pitam. Ono što piše na našim ekranima je sledeće: "On je mene pitaoon je pročitao", mislim da ste rekli da je pročitao "svoju" izjavu. "svoju izjavu gde je bilo navedeno ime osobe sa fotografije. Rekao je da se seća da je ta fotografija bila na internetu i da je takođe bila i u vestima". To je ono što stoji u zapisniku. A ja želim da vas pitam u vezi s tim

odgovorom sledeće. Koju ste izjavu vi pročitali ili koju je izjavu pročitao gospodin Lehtinen ili gospodin Nicholls, s obzirom da je i on tada bio na tom razgovoru, kada je pomenuto ime osobe sa fotografije?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Čitao je moju izjavu.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: U redu. Ali u vašoj izjavi ne spominje se ime osobe sa fotografije, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Pa šta onda želite da kažete s tim da je pročitana izjava u kojoj je navedeno ime osobe sa fotografije?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Ime nikad nije bilo spominjano, jer ja nisam znao kako se zove. On me samo pitao da objasnim kako je izgledao čovek koga su zvali komandantom. I onda sam mu ja rekao da je lakše... da ima ista njegova slika na internetu.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Vi ste već bili dali opis čoveka za koga kažete da je komandant i to ste uradili u svojoj izjavi, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Pa u čemu je onda bio problem?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Kako mislite problem?

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li vam je gospodin Nicholls rekao zašto vas pita mnogo više o opisu koji ste već bili dali?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Nije nikad govorio zašto. Samo je išao kroz moju izjavu.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li vas je pitao zašto to niste nikada ranije pomenuli, odnosno da postoji fotografija na internetu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Nije? Da li je opis koji ste dali isti kao onaj opis koji ste dali u svojoj izjavi? Dakle opis koji ste dali gospodinu Nichollsu da li odgovara opisu iz izjave?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, odgovara.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li ste gospodinu Nichollsu rekli da je lice za koje se sećate da je bio komandant imao dužu prosedu kosu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Jer niste ga tako opisali u svojoj izjavi, zar ne? I ako želite, možete ponovo da pogledate na stranici broj pet pri dnu. Da li pravite razliku između onoga što piše u izjavi i onoga što ste rekli gospodinu Nichollsu i naravno, onoga što ste rekli ovde na Sudu?

TUŽILAC NICHOLLS: Kako bismo bili fer prema svedoku, možda bi on mogao da pročita šta je rekao tokom glavnog ispitivanja?

ADVOKAT MANSFIELD: Svakako.

TUŽILAC NICHOLLS: I molim da se to pročita.

ADVOKAT MANSFIELD: Svakako. Pročitacu oba ako je neophodno.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: U svojoj izjavi, molim vas da pogledate, kažete: "Bio je prilično visok, 185, 190 centimetara, crne kose i obično je bio neobrijan." Da se pozabavimo ovim na trenutak. Vi istražiocu u toj izjavi niste rekli da je on imao dužu prosedu kosu, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nisam rekao da je imao dugu prosedu kosu, nego da je imao sede.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Sedu kosu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ima razlike između duge sede...

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da. Ali mene zapravo ovog trenutka više interesuje boja kose. Da li je komandant koga ste videli u logoru ili kako se to već zvalo, imao tada sedu kosu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Malo. Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li možete da nam kažete koliko je dugačka bila njegova kosa? Recite nam ako se sećate dužinu kose osobe za koju kažete da je bio komandant logora?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa bila je malo kao da se nije šišao par meseci.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Nekoliko meseci neošišan? Molim vas da pogledate po sudnici, naravno ako nema prigovora, i recite nam da li bilo ko u sudnici ima dužinu kose, dakle ne boju, nego samo dužinu koja odgovara dužini kose komandanta kada ste ga vi videli? Da li ima bilo ko u sudnici ko bi odgovarao takvom opisu po dužini kose?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Malo dužu od vaše.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Malo dužu od moje. Da li je komandant logora imao bradu ili brkove?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Bio je neobrijan.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Bio je neobrijan. U redu. Da li je imao bradu ili brkove?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne znam kako mislite. Bio je samo neobrijan. Sad ne znam da li je odvajano.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Želim da vam kažem šta ste rekli u petak. Da li se sećate šta ste Pretresnom veću rekli o njegovoj bradi ili brkovima?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Šta sam rekao?

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ne. To nije pitanje. Izvinjavam se. Da li se vi sećate šta ste rekli u petak po pitanju njegove brade ili brkova?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Sećam se.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Šta ste rekli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da je bio neobrijan.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Sad ću da vam pročitam a mogu da navedem i broj stranice ako je potrebno: 14. dan, stranica 11, redovi broj 7 i 8. Pitanje je bilo: "Da li je imao bradu ili brkove?" Vaš odgovor je: "Ne, bio je glatko obrijan, ne tek obrijan, ali u svakom slučaju, nije imao ni bradu ni brkove." To je ono što ste rekli u petak. Da li je tačan taj opis koji ste dali u petak?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ja mislim da jeste.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Vi mislite da jeste. Čovek na fotografiji koju ste videli na televiziji u više navrata a i na internetu verovatno stotinama puta, da li je imao bradu ili brkove ili je bio neobrijan ili glatko obrijan? Recite nam kako je izgledao taj čovek sa fotografije?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Bio je neobrijan.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li je imao bradu čovek sa fotografije?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Imao je malu bradu, neobrijanu.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Kada vam je postavljao pitanja gospodin Nicholls, da li vam je on skrenuo pažnju na to da vam je istražilac u januaru 2003. godine pokazao jednu fotografiju navodnog komandanta?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nije mi to rekao gospodin Nicholls.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Molim vas da to razmotrimo na trenutak. Vi ste jasno rekli da vam nije pokazana fotografija komandanta onako kako ga se vi sećate, dakle čoveka sa fotografije i interneta. I da vam istražilac nije januara 2003. godine pokazao tu fotografiju. Da li se sećate da ste vi danas dva puta to rekli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: U redu.

ADVOKAT MANSFIELD: Molim vas da se svedoku pokaže B1. Želeo bih da se to uvrsti u spis, a to je dokument koji nosi oznaku ERN 0003-2189.

(Pretno veće se savetuje)

TUŽILAC NICHOLLS: Imamo primerak u boji, koja...

ADVOKAT MANSFIELD: Bio bih vam zahvalan ako kopija u koloru može da se...

TUŽILAC NICHOLLS: To je polu-kolor.

SUDIJA PARKER: Da li želite da to bude na grafoskopu gospodine Mansfield?

ADVOKAT MANSFIELD: Da, hvala. Bilo bi lakše da svi mogu da prate. Nadam se da svi mi imamo istu tu fotografiju. To je B1, dakle to je postavka fotografija B1.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Taj čovek nije na toj slici. Ista osoba koja je i na internetu.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Hvala vam.

ADVOKAT MANSFIELD: Časni Sude, nemam više pitanja.

(Pretno veće i Sekretarijat se savetuju)

SUDIJA PARKER: Gospodine Mansfield, Pretno veće nema verziju u boji dokumenta B1. Ako želite da to bude uvršteno u spis, dobro bi bilo da to imamo, jer crno-bela kopija fotografije nije toliko od koristi.

ADVOKAT MANSFIELD: Moja verzija je u boji i spreman sam da vam je dam, samo da skinem ovu etiketu. Zahvaljujem se.

(Pretno veće i Sekretarijat se savetuju)

ADVOKAT MANSFIELD: Koliko razumem to će biti dokazni predmet DL1?

sekretar: Gospodine Mansfield, to će biti dokazni predmet Odbrane DL1.

ADVOKAT MANSFIELD: Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Topolski.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT TOPOLSKI

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Gospodine, ja zastupam gospodina Isaka Musliua. Imam svega nekoliko pitanja za vas. Prvo bih želeo da vas pitam nešto o vašem stavu. Recite nam kakav je bio vaš stav jednog osamnaestogodišnjaka, skoro devetnaestogodišnjaka u leto 1998. godine prema OVK? Molim vas, da li možete da nam rezimirate kakvo je bilo vaše mišljenje o OVK u leto 1998. godine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa ono što su nam govorili u školi i na televiziji, kao i svako srpsko dete, imalo je isto mišljenje, da nisu dobri prema Srbima.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Tokom vašeg svedočenja 3. decembra prošle nedelje, opisali ste ih kao teroriste. Da li je to vaše mišljenje o OVK, da je ona teroristička organizacija?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Tako su ih svi nazivali.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Jasno mi je da su je svi tako zvali. Ali mene interesuje vaše mišljenje. Da li se slažete da su oni teroristi?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da li je važno moje lično mišljenje u ovom trenutku? Ne slažem se sa njima.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Uveravam vas ako bude prigovor od bilo kog sudije ovog Pretnog veća da je moje pitanje neprimereno, ja ću prekinuti. Tako da ću sada ponovo da vas pitam i onda idemo dalje. Da li ste smatrali u leto 1998. godine da je OVK teroristička organizacija?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li ste u leto 1998. godine čuli za Resor Službe državne bezbednosti?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Jesam.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li ste u leto 1998. godine znali za osobe po imenu David Gajić i Dragan Jašović? Obojica su povezana sa Resorom Službe državne bezbednosti?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nisam znao.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Prošle nedelje su vam postavljena pitanja o razgovorima i susretima koje ste imali sa pripadnicima srpskih vlasti. Da li se sećate da vam je prošle nedelje postavljen veliki broj pitanja u tom smislu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Sećam se.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Odgovarajući na ta pitanja koja vam je isključivo postavljao gospodin Guy-Smith, vi ste nam rekli da ste se sreli sa srpskim istražiocima dva ili tri puta pošto ste pušteni iz logora. To je tačno, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Rekli ste nam da je jedan od tih susreta bio u Prištini/Prishtinë u kancelariji Crvenog krsta i da je Ružica Simić je takođe bila prisutna. Da li se sećate da ste nam to rekli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li su srpski istražiocima rekli da je vaša majka bila na televiziji dok ste vi bili u zatočeništvu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se da li su to rekli.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li su rekli da znaju da je vodnik Genov takođe bio zarobljen?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, ne sećam se.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Recite nam ako se sećate, da li su oni uopšte pomenuli ime Genova tokom bilo kog susreta koje ste imali s njima?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li je od vas traženo da pogledate neke karte ili crteže ili planove mesta gde ste bili zatvoreni?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li su vam pokazivane neke fotografije mesta gde ste bili zatvoreni?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Kada je reč o vašem ocu, želim samo dva pitanja da vam postavim u vezi s događajima i u vezi s njim lično. Prvo pitanje je kratko. U izjavi ste procenili koliko ste vojnika videli na tom mestu i rekli ste da ih je bilo pedesetak. Da li se sećate da ste to izjavili u svojoj izjavi?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: A danas, posle toliko vremena, da li se taj broj od oko 50 poklapa sa brojem vojnika koje ste videli u mestu gde ste bili zatvoreni?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Stvarno ne znam koliko sam ih video. To se stalno menjalo. Nisam ih brojao u tom trenutku. To je otprilike broj.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: U redu. Prihvatam vaš odgovor.

ADVOKAT TOPOLSKI: Časni Sude, želeo bih sada da govorim o ovoj poznatoj fotografiji koju smo već gledali sa drugim svedocima, ali vidim da je već 17. 25 časova. Da li želite da sada završim sa ovom temom ili da je ni ne počinjem pre pauze?

SUDIJA PARKER: Da li imate i nekih drugih tema?

ADVOKAT TOPOLSKI: Želeo bih da predočim ovu fotografiju. Sudije su ranije videle kako ovo izvodim.

SUDIJA PARKER: Pitam vas da li će to da bude kraj?

ADVOKAT TOPOLSKI: Imaću još jednu. I to je to. Neće nam biti potrebno puno vremena.

SUDIJA PARKER: Pa onda nastavite, izvolite.

ADVOKAT TOPOLSKI: Hvala.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Želeo bih sada da vam pokažem jednu fotografiju ali pre toga ću da vas pitam sledeće. Više vojnika ili ljudi su nosili maske, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Kada je reč o maskama i uniformama, želeo bih da vas zamolim da sada pogledate fotografiju, to je dokazni predmet Tužilaštva broj P18, fotografija koju smo već ranije videli. Odmah ću da vam kažem da ja ne tvrdim da se na fotografiji vidi bilo ko koga biste vi mogli da prepoznate. Ovo je samo uzorak. Da li me razumete? Da li vam je to jasno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Jeste.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Ako pažljivo pogledate, videćete da je ovde pet maskiranih osoba, od kojih tri stoje a dve sede?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, vidim.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Gledajte sada samo ove maske. Mislim da možete da se složite sa mnom da četvorica njih imaju slične maske a jedna osoba ima nešto drugačiju masku oko očiju. Prvo, da li se slažete s ovim što sam ja sada rekao?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, slažem se.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Pitanje: kada je reč o maskiranoj osobi koju ste vi videli tokom boravka na tom mestu, da li je bilo koja od tih maskiranih osoba imala maske slične ovim maskama koje smo sada videli na fotografiji?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ovih četvoro što imaju iste maske. Tako nekako su izgledale.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li se slažete sa mnom da generalno govoreći, ovde imamo dva tipa uniformi? Na ovoj fotografiji vidimo crnu uniformu i vidimo jednog gospodina koji nosi ono što bih ja nazvao maskirnom uniformom. Da li se slažete sa mnom?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li ste vi videli vojnike da nose maskirne uniforme ovog tipa kao što je ova uniforma koju nosi ovaj gospodin koga vidimo na fotografiji a koji sedi? Naravno, govorim o vremenu kada ste bili u logoru?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, jesam.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Kada je reč o crnim uniformama, da li ste videli da je neko nosio takvu uniformu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Na levoj ruci njih trojice vidite povez na kom piše *PU* koliko ja vidim. Da li ste u logoru u vreme kada ste vi bili tamo, videli da neko nosi takvu oznaku na ruci?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Koliko se ja sećam, nisam video nikoga da ima tu oznaku.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da bude kompletno, radi se o ovoj traci na kojoj piše *PU*. A kada je reč o kapama, da li ste videli ikoga da je imao kapu sa oznakom *PU*?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Hvala. To je sve što sam hteo da vas pitam u vezi sa fotografijom. I još samo jedna tema. Danas vam je postavljeno puno pitanja o vašem korišćenju interneta. Želeo bih da razjasnimo dve stvari, a onda imam samo dva pitanja. Da li sam ispravno razumeo da ste uglavnom išli na web stranicu www.kosovo.com?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ako sam bio zainteresovan za Kosovo/Kosovë, da, to je taj web sajt.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Pored toga posećivali ste i druge srpske sajtove, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li ste videli neke informacije ili detalje na bilo kom od tih sajtova koje su predočili neki preživeli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Samo je pisalo u vezi... bila je dugačka lista koji su preživeli i koji su nestali.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da. Kada je reč o preživelim, da li je postojala mogućnost da se na tim internet stranicama razmenjuju, odnosno dobiju informacije?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ja mislim da jeste.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: A da li ste vi to učinili?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li ste rekli vašem ocu za postojanje tih internet stranica?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

prevodioci: Da li svedok može da ponovi odgovor? Hvala.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Molim vas, da li možete da ponovite odgovor? Čini mi se da vam jedan od mikrofona nije uključen. Sada je u redu. Moje pitanje je bilo: da li ste rekli vašem ocu za postojanje tih internet stranica?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nisam.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li ste rekli bilo kom drugom nešto o postojanju tih stranica?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li ste u vremenu od kada ste dobili kompjuter pa do vašeg sastanka sa istražiocima u januaru 2003. godine, dobili bilo kakav *e-mail* od bilo koga ko se predstavlja kao preživeli ili da je povezan s nekim od preživelih iz rata na Kosovu/Kosovë a posebno iz mesta gde su vas odveli? Da li ste čuli od bilo koga?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nisam.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li ste vi pokušali s nekim takvim da stupite u kontakt?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nisam.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li vam je bilo poznato da Srbi i Albanci dele informacije o Srbima i Albancima? Da li vam je to bilo poznato?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li vam je vaš otac nešto tako ikada spomenuo?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nije.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Poslednja stvar. Ako se ne varam, vi ste u Hag došli otprilike 27. novembra i počeli svedočenje pred ovim Sudom 3. decembra?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Ako saberemo sve vreme koje ste vi proveli na onim pripremnim razgovorima, o čemu ste govorili sa gospodinom Guy-Smithom, ako sam ja to dobro izračunao, to isprada nekih osam i po sati. Da li se to slaže s

vašim sećanjem gospodine da ste s tužiocima proveli oko osam i po sati pre nego što ste počeli da svedočite?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Otprilike, da.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Ja ne želim detalje ni pola, čak ni imena, ali recite mi da li ste vi bili u kontaktu sa Službom za žrtve i svedoke ovog Suda?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, jesam.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: To su ljudi s kojima možete da porazgovarate ako imate nekih teškoća ili problema. Da li se slažete?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ja mislim da jesam.

TUŽILAC NICHOLLS: Zaista mi je teško da shvatim kako je ovo relevantno...

ADVOKAT TOPOLSKI: Pa pričekajte sledeće pitanje pa ćete...

TUŽILAC NICHOLLS: Ali pre nego što se postavi sledeće pitanje, ja ulažem prigovor na to da svedok mora da odgovara na pitanja o svojim kontaktima sa Službom za žrtve i svedoke ili eventualnim ličnim problemima koje je ovde imao. Ti su ljudi prevodioci i ovde su da pomognu svedoku. To nema nikave veze sa svedočenjem.

SUDIJA PARKER: Nastavite gospodine Topolski.

ADVOKAT TOPOLSKI: Mislim da je gospodin Nicholls ustao prerano.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li ste vi pravili probe s Tužilaštvom o tome šta ćete ovde morati da svedočite pred Sudom? Kada kažem "pravili probe" da li shvatate šta mislim? Dozvolite mi da preformulišem. Osam i po sati koje ste proveli s tužiocima a ne sa Službom za žrtve i svedoke, da li ste vi to smatrali kao da je neka generalna proba?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa ne znam kako mislite. Ovo mi je prvi put da izađem na neko suđenje. Tamo su mi govorili šta će me ispitivati i kako će sve da bude.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da. To su sva moja pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Sada ćemo da napravimo pauzu. Kažu mi da iz tehničkih razloga treba pola sata da bismo nastavili sa radom. Prema tome, nastavljamo sa radom u 18.05 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Nicholls, izvolite.

TUŽILAC NICHOLLS: Molim da se svedoku pokaže dokument broj P80.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NICHOLLS

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gospodine, postavili su vam mnogo pitanja o ovoj fotografiji. Želeo bih da je još jednom pogledate, da dobro razmislite i da pogledate sliku čoveka koga ste obeležili strelicom i da mi kažete da li je to čovek koji je bio komandant logora dok ste vi bili tamo?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. To je sve. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Nicholls. Gospodine, sigurno će vam biti drago da čujete da je sada vaše svedočenje završeno. Sada možete da napustite Hag i da se vratite kući.

SVEDOK BAKRAČ: Hvala.

SUDIJA PARKER: Želimo da vam se zahvalimo što ste došli ovamo i pomogli nam.

SVEDOK BAKRAČ: Bilo mi je drago.

SUDIJA PARKER: Sada možete da idete. Hvala vam.

TUŽILAC NICHOLLS: Časni Sude, da li mogu da se povučem?

(svedok napušta Sud)

TUŽILAC CAYLEY: Gospodine predsedavajući, dozvolite mi da izađem i da pogledam šta se događa van sudnice.

SUDIJA PARKER: A, tu smo dakle. Molim da se uvede sledeći svedok.

(Pretno veće i Sekretarijat se savetuju)

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA PARKER: Dobro veče. Molim vas da uzmete karticu i pročitate svečanu izjavu.

SVEDOK: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Izvolite, sedite. Gospodine Cayley, izvolite.

svedokinja Ljiljana Mitrović

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC CAYLEY

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Gospođo, ja znam da je ovo za vas težak proces što morate ovde da svedočite i izvinjavam se što ste morali da čekate tako dugo. Ali molim vas da se sada opustite koliko god možete. Ja ću da vam postavim niz pitanja. Molim vas da na njih odgovorite najbolje što možete. Ja se nadam da će vaše svedočenje brzo biti završeno. Da li se dobro osećate?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Vi se zovete Ljiljana Mitrović, zar ne?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: A rođeni ste 1959. godine?

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, izvinjavam se što upadam ovako rano. Samo da se zna – imamo razumevanja za ovu svedokinju i saosećamo sa njom. Treba da bude jasno da su se svi članovi sa ove strane rado složili da njeno svedočenje bude pročitano kao dokaz ili predstavljeno na neki drugi način, umesto što je od nje zahtevano da usmeno svedoči ovde u sudnici. Naravno, to pitanje treba da reši Tužilaštvo, ali što se nas tiče, smatram da zbog vas, Časni Sude, pitanje treba jasno predstaviti. I još jednom se izvinjavam što sam prekinuo mog uvaženog kolegu gospodina Cayleya.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Khan. Gospodine Cayley.

TUŽILAC CAYLEY: Ja mislim da je to tačno za dvojicu advokata. Međutim, ja sam u petak dobio poruku od tima Odbrane da će jedan od advokata možda imati pitanja za ovu svedokinju. Želeo sam to da dodam kao razjašnjenje i dodatak onome što je rekao gospodin Khan. A sada mi dozvolite da nastavim.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Vi ste rođeni 1959. godine. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: I rođeni ste u Istoku/Istog na Kosovu/Kosovë. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Vi ste Srпкиnja sa Kosova/Kosovë, zar ne?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Recite sudijama koje ste škole završili?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Ja sam pravni tehničar po struci. Dodatno sam završila dvojezičnost srpsko-albanskog jezika. Imam diplomu da mogu raditi kao prevodilac.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li sam u pravu ako kažem da ste vi ceo svoj život do 1998. godine proživeli na Kosovu/Kosovë?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: I vi ste pripadnica pravoslavne vere. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Udali ste se 1982. godine. Da li je to tačno?
SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Za koga ste se udali?
SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Za Slobodana Mirtovića iz Suve Reke/Suharekë.

TUŽILAC CAYLEY: Molim da se svedokinji pokaže venčani list i da se uvrsti u spis. Molim dokazni broj?

sekretar: Ovo će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P54.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Gospođo, da li prepoznajete ovaj dokument?
SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da. To je moj venčani list.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Rekli ste da je vaš suprug Slobodan Mitrović bio iz Suve Reke/Suharekë. Trebaju mi još neke informacije. Recite nam da li je i on bio Srbin?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Koje jezike je vaš suprug govorio?
SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Srpski, ruski i albanski.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li je tačno da je on do 1998. godine čitav svoj život proživio na Kosovu/Kosovë?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Gospođo Mitrović, možete da odložite taj dokument. Nije nam više potreban. Hvala. Da li ste u braku sa Slobodanom Mitrovićem imali dece?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da. Imamo blizance, dečaka i devojčicu.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: I kad su oni rođeni?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: 13. šestog 1991. godine.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Želeo bih sada da se ukratko priselite vremena pre rata. Vi i vaš suprug imali ste jedno preduzeće u Suvoj Reci//Suharekë. Čime se bavilo to preduzeće?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da. Ono je imalo široku delatnost. Imali smo trgovinu, privatnu televiziju, auto-školu i agenciju za popunjavanje dokumentacije oko ličnih dokumenata.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Šta su po nacionalnosti bili vaši klijenti?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: 90 posto su bili Albanci.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li možete da nam objasnite zašto je toliko Albanaca koristilo vaše preduzeće?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Pa prvo iz razloga što smo bili inače cenjeni i poštovani sa njihove strane na toj teritoriji a možda i šire. A s druge strane, 90 posto inače je bilo stanovništva Albanaca.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li su neki Albanci radili u vašoj firmi?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da. Imali smo instruktora u auto-školi. To je bio Tefik Kabashi iz Koriše/Korishë .

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Rekli ste da je u mestu gde ste vi živeli 90 posto bilo Albanaca. Da li ste vi i vaš suprug u tom kraju imali prijatelje Albance?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da, jako puno.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Molim vas da se sada priselite proleća 1998. godine, mart, april i maj mesec 1998. godine. Da li možete toga da se setite?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da. Kako se ne bih toga setila.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Gde ste tada živeli?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Živeli smo u Rečanima/Reqan, periferija Suve Reke/Suharekë. Selo Rečane/Reqan.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Ako bih vam pokazao mapu, da li mislite da biste mogli sudijama da pokažete gde ste živeli?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY: To je karta broj 6 dokaznog predmeta P1.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Pogledajte tu kartu pred sobom gospođu Mitrović i recite nam da li možete da pronađete gde ste tada živeli...

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da, ovde je.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Molim vas stavite kartu na grafoskop. A ja vas molim da pokažete sudijama gde ste živeli?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: *(svedokinja obeležava)*

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: U redu.

TUŽILAC CAYLEY: Za potrebe zapisnika svedokinja je pokazivačem pokazala grad Suvu reku/Suharekë.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Gospođu Mitrović, da li ste vi živeli u samoj Suvoj Reci/Suharekë ili izvan Suve Reke/Suharekë?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Mi smo imali stan u Suvoj reci/Suharekë a kuću smo gradili na periferiji... dva kilometra. S obzirom da je nemoguće više bilo živeti u stanu, jer nismo mogli da živimo tamo, već je bilo okupirano, živeli smo na periferiji.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Kako se zvalo to mesto na periferiji?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Rečane/Reqan, selo Rečane/Reqan.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li možete Sudu da opišete kakva je bila bezbednosna situacija u području Suve Reke/Suharekë u proleće 1998. godine?
SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Pa bilo je jako teško. Deca već nisu mogla da idu u školu. Često su bile barikade. Nismo mogli da prođemo. Demonstracije su bile malte ne svakodneвне...

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Ko je postavljao te barikade, ako možete da se setite?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Verovatno Albanci, teroristi. Ko bi drugi?

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li su te barikade na putevima bile razlog zbog koga deca nisu mogla da idu u školu?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Pa jesu. Jesu jedan od tih, a ima i drugi razlog koji se meni desio kada sam ih vodila u školu, da sam uletela u grupu demonstranata. Tu je bilo na hiljade ljudi. Hteli su da nam prevrnu auto, da ubiju decu. Jedva smo se izvukli.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: A sada mi recite da li se sećate sela Budakovo/Budakovë iznad Rečana/Reqan? Da li vam je poznato to ime?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Ako se sećate, da li možete Sudu da kažete šta se dešavalo u tom selu u to vreme?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Niko nije mogao gore što se tiče nas Srba i to, ići. Ali je bilo jako primetno da kolone šlepera odlaze gore i nose pesak. Očigledno se nešto gradilo. Onda smo saznali od seljaka koji su stoku čuvali, da se gore rovovi kopaju, da se otvaraju putevi novi makadamom, da ne bi koristili glavne puteve.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: A ko je obavljao te radove u Budakovu/Budakovë?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Albanci.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: A vi niste svojim očima videli te radove, zar ne?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Radove nisam a šlepere jesam, koji su danonoćno nosili pesak gore.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Kada je reč o rovovima koji su kopani i putevima koji su napravljeni, to je nešto što ste vi čuli od drugih ljudi, zar ne?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Kako ste se vi i vaš suprug tada osećali?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Bilo je strašno. Godinama živeti s jednim narodom u slozi i ljubavi. Odjednom da vam taj isti narod postavlja barikade i da ne možete da odlazite na posao, u grad, da školujete decu, da živite normalno, to je strašno.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: A sada bih želeo da se usredsredimo na maj mesec 1998. godine. Vaš suprug Boban, Slobodan Mitrović tada je u svojoj

kancelariji primio jednog starijeg Albanca. Da li možete da se setite šta vam je vaš suprug rekao o tom događaju?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da, sećam se jasno. Potražio ga je jedan starac. Ne mogu tačno reći odakle je bio. Da li je bio iz Semetišta/ Semetisht, Studencana/ Studenčan. U svakom slučaju, to je bila opština Suva Reka/Suharekë. To je nekadašnji prijatelj moga svekra Blagoja Mitrovića. Potražio je Slobodana i pitao ga da li je on Slobodan Mitrović, sin Blagoja Mitrovića iz Rečana/Reçan. Kada je dobio potvrđan odgovor, on mu je rekao da je došao kao prijatelj. On ne može da zaboravi dobro Blagoja Mitrovića, oca Slobodana Mitrovića, koje je učinio za albanski narod na toj teritoriji i da on ima moralnu obavezu da kaže Slobodanu, s obzirom da je čuo da smo posle devet godina braka dobili decu, da odvedemo decu negde na sigurno u Srbiju, jer će biti velikog rata, krvavog.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Kako ste vi i vaš suprug reagovali na to upozorenje?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Nismo mogli da verujemo. S obzirom da smo bili veliki prijatelji s Albancima, mislili smo da tako nešto ne može da se desi. Odlučili smo da ne vodimo decu nigde, da ostanemo tu sa svojim komšijama.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da se osvrnemo sada na sledeći mesec, na juni mesec. Već ste nam opisali kakvo je bilo stanje bezbednosti u Suvoj Reci/Suharekë. Recite nam da li su se stvari poboljšale ili pogoršale kada je u pitanju bezbednost?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Sve je bilo teže. Deca već nisu išla u školu. Školska godina je prekinuta. Grad je bio blokiran. Nismo mogli da izlazimo. Gde god da smo krenuli, to je bilo rizično.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Sada želim da vam skrenem pažnju na 14. juni 1998. godine. Da li možete da se setite šta se toga dana desilo?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da. Cele noći nismo spavali. Stražarili smo cele noći zato što je preko puta moje kuće šuma, iza moje kuće je šuma i reka. Cele noći su se kretali automobili putevima koje su otvorili. Bili su čudni dozivi poput ptica. Bila je jeziva noć. I da smo sve hteli, nismo mogli da zaspemo. Bili smo sami u kući sa decom. Bitno je bilo samo ne stvarati paniku među decom. Pred zoru sam otišla malo da prilegnem, tako obučena, jer noćima nismo spavali i skidali se. U samu zoru Boban je došao i probudio me. Rekao je da moram hitno da ustanem. Slušao je vesti da smo u blokadi. Svi putevi su zatvoreni. Jedini kordon nam je preko Brezovice. Ako nam i to zatvore, mi nemamo izlaza više. Pitanje je bilo njegovo šta ćemo s decom. Da li da ih izvodimo i spašavamo ili da ih ostavimo tu. Nisam mogla da odlučim. Ostavila sam da on odluči. On je molio mene da ja odlučim. Kako odlučiti otići sa vekovnog ognjišta, gde su naši preci vekovima tu živeli. Odvesti decu iz doma za koji si mu govorio da je to njegov dom...

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li mogu samo za trenutak da vas tu prekinem. Da li ste na kraju doneli odluku da napustite kuću?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Boban je doneo odluku. Rekao je da spakujem deci samo najosnovnije stvari i da ih nije vredno žrtvovati posle devet godina mučenja da ih rodimo. 14. smo krenuli peko Brezovice za Srbiju kod mojih roditelja.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Dakle, vi, Boban i deca otišli ste u Srbiju da budete sa vašim roditeljima. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da. Ali Boban se odmah vratio. On nije hteo da ostavi svoj kraj i svoju zemlju gde je živeo.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Mogu li da vas pitam: gde se Boban vratio?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: U Rečane/Reqan kući. Znači na Kosovu/Kosovë, u Suvoj Reci/Suharekë.

prevodioci: Da li svedokinja može da ponovi odgovor? Hvala.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Moraću ponovo da vam postavim to pitanje. Kažete da se Boban odmah vratio. A ja vas jednostavno pitam: gde je Boban otišao pošto je vas i decu odvezao u Srbiju?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Otišao je kući u Rečane/Reqan.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li ste se posle 15. juna 1998. godine uopšte vi čuli sa mužem, pošto ste vi bili u Srbiji a on na Kosovu/Kosovë?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da. Svakodnevno smo razgovarali i to nekoliko puta dnevno.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li je u to vreme vaše preduzeće u Suvoj Reci/Suharekë nastavilo da radi?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Boban je rekao da ih je pustio kući na odmor do daljnjeg, da vidimo šta će biti. Rekao mi je da bi trebalo da dođu mirovne snage, da će biti sve u redu. Da neće biti rata. Da će se možda sve to smiriti. Ako se bude smirilo, doći će po mene i decu i vратиćemo se kući.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Rekli ste Pretresnom veću: "Boban mi je rekao da je morao da ih pusti da idu kući do daljnjeg". Recite nam koga je Boban pustio da ide kući?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Radnike zaposlene u našoj firmi.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: A zašto je morao da ih pusti da idu kući?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Zato što ljudi više nisu mogli da dolaze na posao, nisu imali gde da prođu. Već su svuda bili zatvoreni putevi, barikade, nesigurno, pucalo se. Nama je to već počeo rat.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Kada ste sledeći put videli svog supruga?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Videla sam ga 23. juna 1998. godine.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Gde ste ga videli?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: U Arandelovcu. Došao je kod nas. Pojavio se sa svojim bratom od tetke, Milovanom Krstićem.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Samo trenutak. Arandelovac, to je grad u Srbiji u kom ste vi sa decom bili kod svojih roditelja?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Zašto je vaš suprug došao u Srbiju sa svojim rođakom?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Došao je po drugog brata od tetke, rođenog brata Milovana Krstića, Miodraga Krstića, koji je bio u bolnici na lečenju. Došao je da ga preuzmu da bi ga vodili kući.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Dozvolite mi samo da razjasnimo. Ko je Milovan Krstić?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Milovan Krstić je Bobanov brat od tetke, a rođeni brat Miodraga Krstića.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Dakle, Miodrag Krstić je takođe rođak vašeg supruga, zar ne?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da. Isto je brat od tetke.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Vaš suprug je došao u Srbiju zajedno sa Milovanom, zar ne?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Zašto su došli u Srbiju?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da bi uzeli Miodraga iz bolnice.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: A gde je bio Miodrag u bolnici?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: U Beogradu.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Želim da vam pokažem nekoliko fotografija. Odakle su Miodrag i Milovan Krstić?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Iz Rečana/Reqan, iz sela Rečana/Reqan.

TUŽILAC CAYLEY: Molim da se svedokinji pokaže dokument broj 2166. To je dokument koji nosi oznaku ERN U003-2166. To je časni Sude, iz dokaznog predmeta Tužilaštva broj P54. Molim da prvo svedokinja ovo pogleda pre nego što se stavi na ekran.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Ja pretpostavljam da je ovo rođak, ali molim vas da li možete da nam identifikujete tu osobu?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da, ovo je Milovan Krstić.

TUŽILAC CAYLEY: Molim da se svedokinji pokaže dokazni predmet Tužilaštva broj 2167. To je takođe deo dokaznog predmeta Tužilaštva broj P54.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li možete da identifikujete osobu koja se tu vidi?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da. To je Miodrag Krstić na slici sa svojim sinom.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li je Milovan Krstić imao nadimak?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Zvali su ga Mona.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: A Miodrag Krstić da li je imao nadimak?
SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Njega su zvali Mija.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Kada je vaš suprug došao u Srbiju da li ste mu bilo šta rekli o tom njegovom putovanju?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da. Bila sam šokirana kada sam videla da je došao. Čak sam rekla: "Bože, da li si normalan što si dolazio." Na šta mi je on rekao: "Hvala ti kako si me lepo dočekala." To sam rekla samo iz razloga zato što sam pratila na televiziji da su putevi zatvoreni, da ne može da se prođe, pa sam mu rekla zašto je rizikovao da dolazi. A onda sam ga isto tako molila da ostane kada je već došao. Da se ne vraća dole dok se to sve ne smiri. Nije me poslušao, iako su ga i deca molila. Svi smo ga molili. Bili su oboje, i Milovan i Boban da treba ići kući.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Kada kažete "ići kući" na koje mesto mislite?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Mislim na Rečane/Reqañ.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: A vratili bi se kući kada pokupe Miodraga iz bolnice u Beogradu. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da. Zato su i došli.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Želeo bih sada da vam skrenem pažnju na 24. juni 1998. godine, to je faktički sutradan. Recite Pretresnom veću šta ste čuli od drugih ljudi da se desilo vašem suprugu Slobodanu i Milovanu i Miodragu Krstiću?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Čula sam da su kidnapovani od strane terorista, da nisu stigli kući i...

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Pre nego što dođemo na taj trenutak, molim vas želeo bih da nam kažete vreme kada su krenuli iz Beograda? Znam da je to ono što ste čuli od drugih ljudi, ali molim vas, recite nam od trenutka kada su napustili Beograd pa do trenutka kada su bili kidnapovani šta se sve desilo?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Oni su krenuli 24. juna kući u Rečane/Reqañ iz Beograda, kada su uzeli Miodraga Krstića. Javili su se iz Kruševca Miodragovoj sestri i rekli su da su svratili da malo odmored s obzirom da je Miodrag još bio bolestan, nije mogao da izdrži toliki put, da se malo odmored i žure da pre mraka stignu kući. Jer znalo se kad dođe mrak da se više nije smelo izlaziti nigde. Nije bilo bezbedno.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Zaustaviću vas tu na trenutak. Gde je živela Miodragova sestra?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Živela je u Barajevu u Srbiji. To je kraj Beograda, periferija.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: I ona vam je rekla da su se njih trojica zaustavili u Kruševcu, zar ne?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da. Zvala me je telefonom i rekla da su se javili, da ne brinem, da su u Kruševcu i da će da požure da stignu pre mraka kući.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li možete da kažete sudijama šta se desilo u ostatku te večeri?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Zvali smo telefonom jedni druge, i u Rečane/Reqan da vidim da li su stigli. Nisu stigli. Onda sam mislila da su možda svratili u Prištinu/Prishtinë da sačekaju jutro. Verovatno ih je negde usput zatekao mrak. Prva pomisao koja mi je bila, da su svratili kod mog strica. Zvala sam ga da pitam da nisu slučajno kod njega. Dobila sam negativan odgovor da nisu ni svraćali tu. Pa sam onda pomislila da su možda kod nekog prijatelja svratili, pa će da nastave put izjutra. Sutradan sam zvala ponovo. Već je bila panika. Uopšte se nisu pojavili. Prva pomisao – šta sada? Gde su? Prva ideja koja mi je pala napamet bila je da okrenem telefone prijatelja iz SUP-a i saznam jesu li postojali punktovi. Da li su ta kola uopšte ušla na teritoriju Kosova/Kosovë. Dobila sam odgovor da su ipak... da je to...

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li mogu da vas prekinem na trenutak? Rekli ste nam da ste kontaktirali prijatelje iz SUP-a. Hoćete da kažete da ste kontaktirali prijatelje u policiji. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: A šta vam je policija rekla?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da je auto marke *Golf* teget boje sa tri gospodina prošao na teritoriju Kosova/Kosovë, da je ušao znači na Kosovo/Kosovë.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Recite nam molim vas ako znate, kome je pripadalo to vozilo marke *Golf* teget boje?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da. To je bio *Golf* teget boje, kotorske registracije u vlasništvu Miodraga Krstića.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li ste policiji dali registarski broj tog vozila?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Jesam, jer sam ga znala. Ali godine su prošle. Sada ne znam više registracioni broj.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: I policija je potvrdila da je to vozilo marke *Golf* teget boje sa registarskim tablicama koje ste vi naveli, prešlo granicu. To je tačno, zar ne?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li se sećate gde je to vozilo prešlo granicu i ušlo na Kosovo/Kosovë?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da. Prešlo je na Merdarima/Merdar.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Pošto ste dobili tu informaciju, šta ste onda uradili?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Onda sam se spakovala i krenula na Kosovo/Kosovë.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li se sećate kog ste datuma stigli na Kosovo/Kosovë? Da li je to bilo sutradan, ili dva dana posle 25. juna?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Pa odmah sam sutradan krenula i tog dana stigla.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: A gde ste otišli na KosovuKosovë?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: U Rečanima/Reqan.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: I šta ste uradili u Rečanima/Reqan?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Odmah sam krenula da tragam. Išla sam kod prijatelja Albanaca da vidim da li oni znaju nešto da mi kažu šta je moglo da im se desi, gde su.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: I da li ste bilo šta čuli o tome šta se desilo vašem suprugu i braći Krstić?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da. Rekli su mi da su zaustavljeni u Crnojlevu/Carralevë i da su kidnapovani od strane terorista i da su odvezeni u pravcu Mališeva/Malishevë.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li se sećate ko vam je to rekao?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Kako se zove osoba koja vam je to rekla?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Abdyl Kryeziu iz Suve Reke//Suharekë, od oca Hamze.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li ste dobili bilo kakve druge informacije od vaših prijatelja Albanaca šta se dogodilo vašem suprugu i braći Krstić?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da. Sa mnogih strana kasnije sam saznala istu priču, da su kidnapovani.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Mislim da ste takođe razgovarali i sa gospodinom koji se zove Rade Vujović?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: I ko je bio Rade Vujović?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Rade Vujović je naš prijatelj iz Kosova Polja/Fushë Kosovë. To je mesto na Kosovu/Kosovë pored Prištine/Prishtinë. Inače vlasnik hotela *Hercegovina*. On mi je ispričao priču koju je čuo od svog prijatelja Duška koji je radio u SUP-u u Prištini//Prishtinë, da je bio Vesel Pintoli iz Tumičina/Temeqinë i rekao mu je da su Boban i braća Krstić kidnapovani i ubijeni. Da je pokušao da spasi Bobana, međutim jedva je spasio i svoju glavu. Jer u to vreme su ubijali Šiptare ako su samo progovorili slovo "S" od Srbina. I da nije uspeo da ga spasi. A ako mi je za utehu da me pozdravi i da mi kaže da je Boban pao s jednim metkom pogođen u čelo.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Gospođo Mitrović, da li želite da nastavimo ili želite da napravimo pauzu?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Ne, nastavićemo.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li ste ikada pokušali da stupite u kontakt sa tim gospodinom Vesel Pintolijem i da uđete u suštinu priče?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li ste ga ikada pronašli?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Jednom sam čak krenula, ne bi li stigla do Tumičine/ Temeqinë, međutim, stigla sam samo do izlaza Suve Reke/Suharekë i na punktu mi nisu dali da idem. Rekli su mi da li hoću da ostavim decu siročiće, sada i bez majke, da sam toliko luda da ću da žrtvujem sve to za ništa.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li ste ikada razgovarali sa Duškom, srpskim policajcem o toj informaciji u vezi s vašim suprugom, dakle s osobom koja je razgovarala sa Vesel Pintolijem? Da li ste ikada razgovarali s Duškom?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Sada želim da vam skrenem pažnju na novembar mesec 1998. godine i to konkretno na 16. novembar 1998. godine. Mislim da je tada kum vaše dece, Stefan Savić, primio telefonski poziv. Da li možete Pretresnom veću da prenesete sadržaj tog razgovora?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da. Sećam se. To je moj kum koji mi je krstio decu. Pozvao me je kod mame i rekao mi je da je dobio telefonski poziv od nekog gospodina koji je imao makedonski dijalekat i da ga je pitao gde može da me nađe, jer ima važnu poruku od Bobana da mi prenese. Na šta je bio šokiran i sam kum. Rekao je da ispriča njemu. Međutim, rekao je da mora lično meni da prenese poruku.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da razjasnimo, kum vaše dece je razgovarao sa gospodinom koji je govorio makedonskim dijalektom, zar ne?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: A šta je ta osoba koja je govorila makedonskim akcentom rekla kumu vaše dece, Stefanu Saviću?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Rekao je da mu je Boban dao telefon da nazove kuma i da pita gde može da me nađe, da ima važnu poruku da mi prenese od Bobana. Na šta mu je kum rekao da mora malo kasnije da zove dok pronađe telefon. A u stvari, hteo je da me zove i kontaktira da pita da li sme da da telefon.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: A da li je gospodin Savić dao tom čoveku koji je govorio s makedonskim akcentom vaš broj telefona?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da, dao mu je posle mog odobrenja.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: I da li ste vi posle toga dobili telefonski poziv od osobe sa makedonskim akcentom?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: I šta vam je taj gospodin rekao?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Ja sam se odmah vratila kući, znači znači Suvu Reku/Suharekë, jer sam dala telefon dole, misleći da će ga verovatno pustiti pa bolje da budem blizu da mogu da ga prihvatim. Tako smo se dogovorili da se čujemo naveče. Bilo je teško i rizično stići do stana, zato što naša zgrada ima pasaż kroz koji se ulazi sa zadnje strane. A zadnju stranu su već kontrolisali teroristi.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Gospođo Mitrović, želeo bih da pređemo pravo na razgovor koji ste imali s tim gospodinom. Recite Pretresnom veću kakav je bio

sadržaj razgovora koji ste imali s tim gospodinom koji je govorio makedonskim akcentom?

SVEDOKINJA MITROVIĆ – ODGOVOR: Da. Nazvao me je i rekao da je on Bobanov prijatelj, da je bio pre par dana sa Bobanom. Da me je Boban pozdravio i pitao da li mu je majka živa i kako su deca. Pitala sam: "Oprostite, nisam zapamtila vaše ime." Rekao je: "Ime vam nisam ni rekao." Pitala sam ga: "A gde je Boban?" Njegov odgovor je bio: "Preko." Onda mi je rekao da bismo trebali da se vidimo i da razgovaramo. Na šta sam ja odgovorila da može da dođe u koje doba hoće i neka slobodno dođe kući kod nas pa ćemo da razgovaramo. Međutim, on nije hteo da dolazi i rekao je da on ne može da dođe jer ima ograničeno kretanje, da on ne može da pređe granicu Kosova/Kosovë, nego da dođem u Makedoniju, u Skoplje, tačnije. Bilo mi je malo čudno i onda sam rekla da nemam pasoš i da ne mogu da pređem. Rekao mi je da pokušam da izvadim pasoš i nasmejao se. Bilo mu je čudno da ja nemam pasoš. Očigledno me je dobro znao. Rekla sam da ću pokušati da ga izvadim, pa ćemo se čuti sutra. Sutradan me u isto vreme zvao.

TUŽILAC CAYLEY: Molim vas da se tu zaustavite gospođo Mitrović. Ne znam časni Sude da li je ovo pravi trenutak da završimo za danas?

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Cayley. Nažalost, isteklo je vreme za današnji rad i nastavićemo svedočenje sutra. Žao mi je gospođo Mitrović, ali moram da vas zamolim da se sutra posle podne vratite, kada će da se nastavi vaše svedočenje. Nastavićemo sutra u 14.15 časova.

Sednica je završena u 19.01 h.

Nastavlja se u utorak, 7. decembra 2004. godine u 14.15 h.

